يوه خبره درته وکم ؟

(ناول)

لیکوال: نصير احمد احمدي

۱۳۹۱ ل کال

www.ketabtoon.net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم:	یوه خبره درته وکم؟
لیکوال :	نصیراحمد احمدي
د لیکوال د تلیفون شمېره:	۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
ایمیل	nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
خپرندوی:	مومند خپرندویه ټولنه، جلاباد
د پښتۍ ډېزاین	فرید احمد یوسفزی
کمپوز	نصیر احمد احمدي
دپښتۍ انځور	نصیر احمد احمدي
چاپ کال:	۱۳۹۱ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ګران وطن افغانستان ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

تیاره وه. سړي ګرندي ګامونه اخیستل. له کلي ووت. شمال لور ته پراخه دښته په مخه ورغله. دښته او اسمان ، دواړه یولاس تک تور وو ، یواځې رڼو ستورو سره جلا کول.

سړي یوه شېبه مزل وکړ ، ځای ځای به په واوره وخوت ، له بوټونو به یې کرښنده اواز پورته شو ، نور هیڅ هم نه اورېدل کېدل. کله کله به یې د شغالانو انګولا په زړه ننوته.

پاو ووت. ستورو دومره رڼا کوله چې سړی د کاریز د سپرغې (ځاه) پر سر د لرګي لوی څرخ ته ودروي.

سړي څرخ تاو کړ. غنجا شوه. ده څه نه لیدل ، خو په دې پوهېده چې پر څرخ د تاو شوي پړي سر ، لاندې سپرغې ته کښته کېږي.

شېبه وروسته یې پړي ته ټکان ورکړ. لاندې د اوبو چړپا شوه ، پړی د کاریز تل ته رسیدلی و.

سړي بوټونه وایستل. د پړي پورتنۍ برخه یې پر څرخ تاو کړه. پړی یې ونیو ، پر لاسونو یې زور راووست. پښې یې سپرغې ته ور وغزولې ، په هوا کې ځوړند پاتې شو.

سړي موټ ــ موټ پړی خوشې کاوه. دی لاندې روان و ، شېبه وروسته یې پر لوڅو پښو سړې اوبه ور واوښتې.

سړي د خپل پنډ کوټ جیب ته لاس کړ. لاس یې راویست ، د لاسي بټۍ سپینه رڼا په رڼو ، روانو اوبو ولګېده.

کړوپ شو. په اوبو کې مخ پورته لاړ. خولۍ یې د کاریز د تونل له پاسنۍ برخې ورې لوټې رابېلې کړې. ورمېږ یې لندو خاور ونیو.

ده په احتیاط ګامونه اخیستل ، ځای ځای به اوبه ژورې شوې. پر څنګنو به یې راواوښتې. بیرته به بېديو ته ټیټې شوې. دی ورو ورو مخکې ته. کله کله به سپینه رڼا د اوبو ښاڅکو ته سیخه شوه. ښاڅکي د کاریزه د تونل له پورتنیو لندو ختوڅخه را ښڅېدل.

یو ځای ودرېد. د مور خبرې لړزه پرې راوسته.

((شېرمامده زویه! پام کوه! کاریزونه درانه دي ، پټې بلاوې دي خدای پټې لري.))

ناڅاپه یې چیغه کړه! ښی پښې ته یې ټکان ورکړ ، اوبه وچړپېدې ، د بټۍ په رڼا کې یو غټ ماهی پورته روان و.

سړي وخندل ، زړه یې سره راټول کړ ، په زوټه (زوره) یې وویل:

ــ هیڅ هم نه شته! هیڅ هم نشته ، هیڅ...

د ې خبرې د کاریز په تونل کې انګازې خپرې کړې ، خو دی پوهېده چې پر تندي یې مړې خولې راماتې دي.

یو دم یې خوسا بوی پر سپږمو ننوت. بوی ډېر شو ، په کاریزه کې د خرابې شوې غوښې بوی ته.

دوه ــ درې ګامه لیرې ، په اوبو کې چړپا شوه. رڼا پر هماغه ځای ولوېده ، له رڼو اوبو د غوټه ماهیانو شاهېرونه راوتلي وو ، اوبه یې خیرلې ، مخ پورته روان ول.

سړي پزې ته لاس ونیو ، ور مخته شو. یو ځوان ځوړند سر ناست و. اوبه یې پر غزیدلو ورنو روانې وې ، ملا یې د کاریزه پر دېوال پورې نښتې وه ، تر غاړې یې نری نایلوني پړی تاو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي ورو د هغه کيڼ لاس له اوبو راپورته کړ ، پر ګوتو يې دوې غټې ګوتمۍ ښکارېدلې ، ګوتميو ژېړه رڼا کوله. سړي په بېړه ګوتمی راويستلې ، لاس يې پرېښود. جسد ړنګ شو ، له اوبو چرمي بټوه راووته ، بوی تېز شو ، تونل د کانګو او استفراق غږ ونيو ، سړي وګرځول ، بټوه يې د اوبو له سره ورپورته کړه. اوبه پاش شوې ، ده مخ کښته کړندي ګامونه واخيستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

په عمر پخې ښځې وويل:
__شېر مامده زويه! سره غرمه دې کړه!
کوم غږ يې وانه ورېد
ښځې د برستن پيڅکه وښوېوله ، ورې کڅوړنې سترګې يې رډې راوختې.
د پراته سړي سترګې پټې وې ، په يکه ککرۍ پورې نښتي تار تار وېښته يې لانده ښکارېدل. پر لمر وهلي تور تندي يې خاخکې__خاخکې خوله پرته وه. ده په تيزۍ سره ساه اخيسته ، ارتې ، غټې سپږمې يې کښته پورته کېدې
ښځې په بېړه د هغه پلنې اوږې ته ټکان ورکړ ، د سړي زګېروی شو ، پر اړخ راواوښت ، د ورمېږ له لندو پيچلو وېښتو يې د خولو تروش بوی پورته شو.
ښځې د سړي پر غاړه ګوتې کېښودې ، ګوتو يې لوند تودوالی احساس کړ.
ښځه په بيړه ولاړه شوه. په دالان کې يې خړ ديوال ته ولاړ ګړی کوږ کړ ، پر نکلي جام اوبه را واوښتې.
بېرته راغله ، شېبه وروسته د سړي پر تندي لنده ټوټه پرته وه. سړي تېزه تېزه ساه وهله.
ښځې ورو وويل:
__شېرمامده زويه! څنګه يې ؟
کړپ شو. لس__يولس کلن هلک د کوټې په وره کې ودرېد ، په خوشالی يې وويل:
__لا لا! په ډب کې هيلۍ ناستې دي.
يو دم يې شونډې وځړېدې ، ورغی ، د ښځې تر څنګ خواشينی کېناست ، سړي ته يې وکتل ، ورو يې وويل:
__تبه يې ده ؟
ښځه ولاړه شوه ، په کونج کې د اينبې زاړه لرګين صندوق پله يې پورته کړه. هلک ته يې د لسو روپو نوټ ونيو ، ورو يې وويل:
__د کلي له دوکانه د تبې ګولۍ راوړه.
د هلک په جيب کې پرتې مردکۍ وتکېدې ، په منډه له کوټې ووت.
ښځې د سړي د تندي ټوټه بدله کړه ، سړي خپلې ورې سترګې رنې کړې ، پترې نيولې خړې شونډې يې وخوځېدې ، په زګيروي يې وويل:
__څه وخت ده ؟
ښځې د ورې کړکۍ خيرنه پرده پورې وهله ، سړي خپلو سترګو ته لاس ونيو ، په غوسه يې وويل:
__لمر د سرای (حويلۍ) مينځ ته رارسيدلی.
ښځې په خواره خوله وويل:
__تبه دې وه ، نه مې شوای راپورته کولی.
د سړي تندي ګونځې پيداکړې:
__ادې! زه بايد کارېز وکېندم.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
__نور کليوال هم شته!
سړي سره سا ويسته ، ورو يې وويل:
__ دوه نيم سوه اوغانۍ (افغانۍ) مې له ګوتو ووتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنک ته اینبی بدنۍ یې ورپورته کړه. دوه__ درې غوړپه اوبه یې تر ستوني تېرې کړې ، ناڅاپه یې وټوخل ، کانګو واخیست. مور یې په بیړه ولاړه شوه. چلمچي یې راووړ. سړي خپله خوله پکې ونیوله. ویې نه ګرځول. بېرته ستوني ستغ پرېووت. ورو یې وویل:

__دا اوبه مو له کوم ځایه راوړې ؟

مور یې په حیرانۍ ورته وکتل شونډې یې وخوځېدې:

__له کارېزه!

سړي ورمېږ کوږ کړ ، په چلمچي کې یې خوږ وهل.

ښځې چلمچي د باندې ویست.

سړي په خپله خوله د بړستن پېڅکه تېره کړه. تر بالښت لاندې یې لاس ننه ایست. سترګو ته یې دوې د سرو زرو ګوتمۍ ودرېدې. شنه غمي پکې ټومبلې ول.

د دروازې کړپ شو. سړي په بیړه ګوتمۍ تر بالښت لاندې کړې. ښځه راغله ، پر پلاستیکي فرش یې توره چایجوشه کېښوده.

سړي چایجوشې ته وکتل ، له څوښکې یې مړ تاو راووت. ویې ویل:

__له کارېزه اوبه مه راوړۍ.!

ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

سړی وارخطا شو:

__ما ، ما ویل چې کارېز پاکیږي. اوبه به یې خړې وي.

ښځې وخندل ، د خپل خیرن ټکري پېڅکه یې د پیالې پر ژۍ تېره کړه. ورو یې وویل:

__کارېز ته مازدیګر ناوخته لاړم ، خړه ناسته وه. پاکې ، سوتره ، رڼې اوبه دي.

هلک کوټې ته ورننوت ، ورور ته یې وکتل ، تندی یې ورین شو. په خوشالۍ یې وویل:

__لالا! تبه دې ښه شوه!!!

سړی غلی و..

هلک وویل:

__وېرېدلی یې ، شونډه دې وتلې ده.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__ګولۍ دې راوړې ؟

هلک یو پاکټ ګولۍ په غولي کېښودې. بېرته یې سړي ته وکتل ، په خوند یې وویل:

__لالا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__باز مامده! ورور دې ناروغه دی! مه یې پاڅابوه.

هلک غلی شو ، شېبه وروسته یې د خواست په ژبه وویل:

__زه به یې وولم.

سړي مراوي وخندل:

__نه! په ټوپک به ژوبل شې.

__نه ژوبلېږم. زده مې ده ، غټې هیلۍ دي.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__غوا تږي ده.
هلک د بسترې پر سر پراته ښکاري ټوپک ته وکتل ، ولاړ شو ، وره ته لا نه و رسيدلی چې سړي پسې ورغږ کړ:
__کاريزه ته يې مه بيايه!
ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.
سړي وويل:
__اوبه د جومات له ډمبې ورته راوړه!
ښځې له تورو چايو ډکه پياله د سړي تر څنګ کېښوده. ورو يې وويل:
__دا پسې وخوره!
سړي هغې ته وکتل ، په تور غروي کې يې سپينه ګولۍ ښکارېدله.
سړي ګولۍ ور واخيسته ، خولې ته يې واچوله ، ويې ټوخل ګولۍ يې په ستونې کې وچه ودرېده. .
ښځې وويل:
د چايو غوړپ پسې وکه!
__نه ! نه يې څښم.
ښځې دسترخوان پرانيست ، څو نرې پاستې پکې پراته ول. سړي د پاستې څنډه ور پرې کړه ، ويې ژدويله ، ګولۍ له ډوډۍ سره يو ځای له ستونې تېره شوه.
ښځې بله پياله ډکه کړه. سړي په بيړه وويل:
__دا چای د څښلو نه دی .
ښځې په حيرانۍ ورته وکتل. پياله يې شونډو ته ور وړه.
د سړي تندي ګونځې پيدا کړې:
__اوف! څنګه درته ووايم ، د کاريزه اوبه مرداري دي.
د دروازې کړپ شو. هلک په سترې غږ وويل:
په کاريز کې يې مږی ومونډ.
پياله کېره شوه ، ښځې ټوپ کړل ، اوږه يې وسوځېده ، په بيړه له کوټې ووته.
سړی نېغ کېناست ، بالښت يې ليرې کړ ، دوې ګوتمۍ او چرمې بټوه يې ور واخيستل ، بټوه يې پرانيسته ، څو خړ نوټونه پکې ښکارېدل ، ويې نه پيژاندل ، نوټونه لانده ول. سړی په منډه له کوټې ووت ، ګوتمۍ يې جيب ته واچولې ، بټوه يې هم ديوال ته نږدې لمر ته تر ايښودل شويو وچو وښو لاندې کړه. په بېړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳)

شېرمحمد ساه نيولی سپرغي ته ورسېد ، ډله کليوال راټول ول ، لويانو سپرغي ته کتل ، ماشومان هم د لويانو تر مينځ په داسې چولو پسې ګرځېدل چې له هغه ځايه سپرغه ور مالومه شي. شېبه وروسته د څرخ د تاوېدو غږ شو ، مخکې ولاړو خلکو خپلو پزو ته څادرونه ونيول ، ډله شا ته شوه ، دوو پياوړو کليوالو پړي ته لاس ور وغځاوه ، سلامت جسد يې راويست.

له بويه ټپکه نه کېده. جسد يې سپرغي ته نږدې پر خړه ځمکه پريېست ، غاړي ته ورلوېدلی پړی يې خلاص کړ ، د مړي ځنګنونه شخ پاتې وو.

شېرمحمد په خړه ځمکه کېناست ، کلي ته يې وکتل ، د خړو کورونو بامونه تور ، شنه او زرغونه ښکارېدل ، له ښځو ډک ول ، د ديوالونو سيورو ته واوره پرته وه.

تر څنګ يې يو څادر ولوېد. يو ډنګر سړی پر څادر کېناست. ورو يې وويل:

ــ موړ له همدې کارېزه اوبه څښلې!

شېرمحمد غلی و.

سړي وويل:

ــماته خو دا مړی د ډېر وخت ښکاري. بوی يې کړی ، د پښو ګوتې يې شړېدلې دي ، داسې لکه ماهيانو چې خوړلې وي.

سړی غلی شو ، شېرمحمد ته يې وکتل ، په حيرانۍ يې وويل:

ــوه هلکه! روغ نه ښکارې!

شېرمحمد د خپل پټکي شمله په خپله لنده ، توره ټنډه تېره کړه. وچې شونډې يې وخوځېدې:

ــتبه مې ده.

يو غږ واورېدل شو:

ــڅه نشته!

دواړو جسد ته وکتل ، يو کليوال د مړي جيبونه لټول.

بل وويل:

ــجيبونه يې خالي دی ، کوم کاغذ ماغذ نشته ، پېژندلای يې نه شو.

يو بل کليوال راغی ، پايڅې يې لندې وې ، له لاسونو څخه يې سوړ بوی لګېده.

پر څادر ناست کليوال وويل:

ــڅنګه مو پيدا کړ ؟

نوي راغلي سړي وټوخل ، شونډې يې وخوځېدې:

ــنن زما وار و ،ساعت مخکې کارېز ته ورکښته شوم ، خوسا بوی و ، پورته لاړم ، مړی مې وليد.

نوی راغلی سړی غلی شو ، شېرمحمد ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

ــتېر مازديګر خو ته کارېزه ته ورکښته شوې ، پام دې نه شو ؟

شېرمحمد د (نه) په ښه سر وخوځاوه.

هماغه سړي وويل:

ــسپېرمې خو دې غټې دې ، بوی يې نه درته ؟

شېرمحمد په غوسه ورته وکتل. دواړه کليوال موسک ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٤)

شېرمحمد په چوتره کې لمر ته ناست و ، ګوتمۍ یې سره اړولې ، بټوه یې په لمن کې پرته وه. د مور غږ یې واورېد:

__بالښت دروړم.

شېرمحمد څه ونه ویل. هماغسې یې ګوتمیو ته کتل.

درب شو ، بالښت ولوېد ، له پلاستیکي فرشه مړې خاورې پورته شوې. سړي په بیړه د لاس ګوتې سره وروستې.

ښځې وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

ځواب یې وانه ورېد.

ښځې په حیرانۍ خپل زوی ته وکتل. په زوته یې وویل:

__تبه دې څنګه شوه؟

شېرمحمد ټکان وخوړ:

__څه ؟

__تبه دې څنګه شوه؟

__بد نه یم ، پیتاوی ښه راباندې ولګېد.

ښځه د هغه تر څنګ کېناسته ، شېرمحمد پښې ور ټولې کړې ، پر بټوه د اوږدې لمنې پیڅکه پرېوته.

ښځې په خواشینۍ وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

__نه! هیچا هم نه پېژانده ، خراب شوی و ، د کلي په هدیره کې مو امانت خاورو ته وسپاره.

ښځې وویل:

__له سهاره دې څه نه دي خوړلي ، چای درته راوړم ، د څاه اوبه دي ، له جوماته مې راوړې

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

ښځه ولاړه شوه ، د خړو کتار کوټو خواته یې ګام واخیست ، یودم ودرېده ، زوی ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

__ته پوهېدې چې په کاریزه کې مړی دی.

د سړي ژبه بنده شوه:

__نه ، زه ، زه

ښځې وویل:

__سهار دې د اوبو په څښلو زړه راډکېده ، د چایو پیالې ته دې هم خوله ور نه وړه ، ویل دې چې د کارېزه اوبه مردارې دي. له کومه پوه شوې؟

شېرمحمد ته غوسه ورغله:

__چای راوړې که نه؟

ښځه دالان ته ننوته.

شېرمحمد بټوه پرانیسته ، یوخړ نوټ یې راویست ، پردی و ، نه یې پېژانده ، په بیړه یې په بټوه کې پراته نور نمجن نوټونه وشمېرل ، لس دانې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیالو کړپ شو ، نوټونه یې ژر په بټوه کې کېښودل ، د دالانه وره ته یې سترګې ور واړولې ، څوک نه و. بیرته یې بټوه پرانیسته ، د بټوې یوې خانې ځنځیر درلود ، کش یې کړ ، په پلاستیک کې بنده سپینه ، نمجنه پاڼه راوخته.

د دالان د وره غنجې شو ، بټوه او پاڼه ، دواړه یې تر ورانه لاندې کړل.

ښځې دوې پیالې له چایو ډکې کړې. د انګړ لرګینه دروازه خلاصه شوه. مور او زوی دواړو ورته وکتل ، یوه پیغله وه ، سره او سپینه ښکارېدله ، ټکرۍ یې پر مخ ور کش کړ ، لیرې ودرېده ، په زوټه یې وویل:

__توروې! میلمانه لرو ، یوه__ دوې چکۍ ګوړه پور راکه!

ښځه دالان ته ننوته. شېرمحمد غولې ته کتل ، نجلۍ دروازې ته نږدې ولاړه وه. شېبه وروسته له دوو چکیو ګوړې سره له انګړه ووته.

ښځه بیرته د خپل زوی تر څنګ کېناسته ، په خوند یې وویل:

__ودې پېژانده ، سینځله وه ، د ګاونډې لور.

شېرمحمد غلی و.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، له شنو چایو ډکې پیالې ته یې وکتل ، وچې شونډې یې وخوځېدې:

__هې ، هې ، تشه لاسه ،   ته مې دښمن یې. که مې ولور په وس پوره وای ، همدا اوس مې دا نجلۍ درته غوښته. کم نه یې ، د خلقیانو د پاچاهۍ په اول کال پیدا شوې ، تر دېرشو اوړې! .

شېرمحمد د چایو غوړپ وکړ ، ورو یې وویل:

__باز مامد چیرې دی ؟

ښځې پیالې ته وچې سترګې نیولې وې.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

__باز مامد چیرې دی ؟

ښځې له ځان سره وویل:

__ښه نجلۍ ده. روپۍ نشته ، خدایکه یې نه هم راته کړې وای.

سړي جیب ته لاس کړ ، د نصوارو ډبلی یې راویست ، مخ ته یې ونیو ، په ګرده اینه کې پلنه اوږده پزه ، ارته سپېرمې ، وړې ، ننوتې سترګې او اوږدې سپېرې شونډې ښکارېدلې.

یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل ، ورو یې وویل:

__نن د کارېزه کار پاتې شو.

ښځې هماغسې پیالې ته کتل...

سړي بټوه او کاغذ په جیب کې واچول ، په زوټه یې وویل:

__ادې! ګوتمۍ مو په څو خرڅه کړه ؟

ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وویل:

__په یاد دې دي ؟ ...

غلی شو ، نصوار یې تر چوترې لاندې تو کړل.

ښځې وویل:

__کومه ګوتمۍ ؟

هماغه چې د بازمامد د علاج له پاره مو خرڅه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې وخندل:

__هغه خو پخوانۍ خبره ده ، باز مامد ورور دې خاپوړې کولې ، نه مې په زړه کیږي. خدای دې وبخښې ، پلار دې خرڅه کړه.

غوا رمباړه کړه ، شېرمحمد ور وکتل ، اخوره ته د ولاړې ژیړې غوا مخکینۍ پښې په پړي کې بندې وې. ورغی ، د غوا په پښو کې تاو شوی پړی یې خلاص کړ ، د اخوره په وچو وښو کې سره چرګه ګرځېدله ، لوټه یې پسې وویشته ، چرګې منډه کړه ، سرې ببرته پر چوتره کېناست. ښځې په حیرانۍ وویل:

__ولې دې ګوتمۍ یاده کړه ؟

__هیڅ ، هسې په زړه کې راتېره شوه. بازمامد چیرې دی ؟

__خدای خبر! بیا به د کلي له ماشومانو سره مردکۍ کوي.

شېرمحمد ولاړ شو ، کوټې ته لاړ ، کله چې ببرته په چوتره کې ودرېد ، لونګۍ یې تړلې وه ، پر اوږه یې خړ ، خیرن څادر پروت و.

ښځې وویل:

__چېرته ځې ؟

__د ولسوالۍ بازار ته . کار لرم ، سودا خو به نه وي په کار ؟

ښځې څه ونه ویل ، سرې په بیړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

د ماسپښين سيوري ړنګ ول ، شېرمحمد ستړی ستومانه د يوې ويالې تر څنګ کېناست. پټکی يې ليرې کړ ، سپينه پکه ککری او تور تندی يې نری کمرنګه خړې ليکې سره بيل کړي ول.
شېرمحمد مخ ته دوه__ درې لپې سړې اوبه ور واچولې ، اوبه وڅڅېدې ، رانه څاڅکې يې په تار تار مونډۍ توره ږيره کې ننوتل.
د اوبو چړپا شوه ، شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. ژيړه غوا په لغړو نيالګيو کې ولاړه وه. تور اوربوز يې د لښتې په روانو ړنو اوبو کې پټ و.
سړې شاوخوا وکتل ، په زوته يې وويل:
__بازمامده!
مخامخ د چنار له ګڼو بې پاڼو ونو غبرګ را ووت:
__دا دی ، درغلم.
شېرمحمد د لښتې پر ژی پر يوه هواره ډبره کېناست ، کلې ته يې وکتل. د څو کورونو له دود کشونو څخه تورې لوخړې پورته کېدلې. لوګي د ليرې پراته غره تر سپينو څوکو هسک ول.
باز محمد وويل:
__لالا! څه وايې ؟
شېرمحمد ور وکتل. هلک د وياله بلې خواته ولاړ و ، واوره يې خوړه ، په غاړه پورې يې سره لينده ځوړنده وه.
سړې وويل:
__غوا دې ولې راوستې ؟
د هلک وړې تورې سترګې وځلېدې:
__لالا ، تر ونو لاندې نوې واښه رابوټيدلې دي ، ما وليدل ، غوا يې ډېر ښه خورې.
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
__ سيورو ته واورې پرتې دي. د مالونو د پيايلو وخت لا پاتې دی.
باز محمدهماغسې په خوند وويل:
__لالا ، چتکې راغلې ، په يوه مې وار وکه ، لينده خرابه ده ، خدايکه روغ رانه تللی وای.
شېرمحمد وخندل ، ورو يې وويل:
__ څپلۍ مې درته راوړې.
هلک ټوپ کړل ، د ښی پښې زړه ، شکېدلې کلوشه يې د وياله په ژۍ ولګېده ، خړې اوبه باد شوې ، په بيړه يې پر ځمکه پروت څادر پرانيست ، پلاستيکې څپلۍ يې په پښو کړې ، په خوند يې وويل:
__ بندونه هم لرې ، ګرانه وې ؟
شېرمحمد وخندل:
__سل اوغانۍ مې درباندې مصرف کړې.
هلک په خبره کې ورولوېد:
__تر اوسه لا ختې دي ، و به يې ساتم.
شېرمحمد ترل شوی پټکی پر سر کېښود ، څادر يې ور واخيست ، ولاړ شو ، ورو يې وويل:
__کورته ځم ، له بازاره پياده راغلم ، ستړی يم.
هلک په بيړه څپلۍ وايستلې. ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلالا! دا ځپلۍ هم درسره یوسه ، په ختېو نه شي.
سړی بیرته کېناست. ویې پوښتل:
ـــلس واړې ، څلور نیم زره څو کیږي ؟
ـــولې ؟
ـــپه ولي پسې یې مه ګرځه! څو کیږي ؟
هلک خپلې چاودې ګوتې وشمیرلې ، یو ، دوه ، درې...فکر یوووړ ، یو دم یې وویل:
ـــدیرش زره.
د شېرمحمد د تندي ګونځې ژورې شوې:
ـــڅه چتیات وایې ، څو ورځې وروسته به پنځم ته ځې.
هلک ځمکې ته کتل.
شېرمحمد وویل:
ـــما مکتب نه دی ویلی ، خو دومره پوهیږم چې لس واړې څلورنیم زره ، تر دېرشو زرو اوړي. ، خو ته...
هلک یوځل لوڅې پښې منډه کړه ، شېرمحمد پسې وکتل ، غوا په نویو راختلو غنمو کې ولاړه وه. سړي ځپلۍ په څادر کې واچولې ، زړو په ختو لړلو کلوشو وازې خولې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦)

شېرمحمد په خوند ګوتي وخټلې ، باز محمد ته يې وکتل ، څراغ ته نږدې ناست و ، څپلۍ يې په لاس کې وې.

سړي وويل:

__ژر مور شوې ؟

هلک هماغسې خپلو څپليو ته کتل.

زړې ښځې وويل:

__له شکنې (پياوې) سره يې نه ده جوړه.

شېرمحمد له کاسې لنده دوډۍ ورپورته کړه. په ډکه خوله يې وويل:

__خوند يې ښه دی ، الوګان هم لري ، نور څه غواړې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ښځې وپوښتل:

__تبه دې ده ؟

__نه!

__تندی دې خولې دی.

شېرمحمد وخندل:

__ادې! اوس هوا توده شوې ، په تاوخانه پسې دومره اور مه بلوه!

ښځې وويل:

__کاسه ليرې کم.

شېرمحمد بالښت ته ور وښوېد. ښځې کاسه او دسترخوان دالان ته ويستل ، کله چې بېرته راغله ، باز محمد د خپل ورور په لاسونو اوبه ور اچولې. چليمچي تر نيمايي ډک و.

شپبه وروسته د ټولو مخې ته له چايو ډکې پيالې ايښې وې ، د څراغ رڼا لړزېدله ، خړ ديوالونه تورو سيورو نيولي ول.

باز محمد وويل:

__لالا! له خانګل سره مې وخوړل.

شېرمحمد مخ ور واړاوه.

هلک وويل:

__د خانجان کاکا زوی يادوم.

مور يې په خبره کې ورولوېده:

__جنګ مه کوه!

باز محمد ته غوسه ورغله:

__لا لا يې په بد نوم ياداوه.

شېرمحمد وخندل:

__ څه يې ويل ؟

هلک وارخطا شو ، سر يې وځړېد.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــځه يې ويل ؟
هلک غلی و.
مور يې وويل:
ــخبره تر پايه کوه!
باز محمد هماغسې ځمکې ته کتل ، ورو يې وويل:
ــغوا يې په ډېره وويشته ، ويل يې چې د شېرمامد غوندې مخ يې دی ، هماغسې سپږمې لري.
د شېرمحمد خندا زور ونيو.
مور ته يې غوسه ورغله:
ــ مرداړې سترګې يې دي ، نور مه ورسره ګرځه!
ښځې په غولي پراته پنډ کوټ ته وکتل ، بيځايه ورته ښکاره شو ، ور وايې خيست.
شېرمحمد په بيړه وويل:
ــځه کوې ؟
ــهيڅ! پورته ، پرميخ يې راځړوم.
يودم. شنه نوټونه لاندې ولوېدل.
شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، نوټونه يې له ځمکې راپورته کړل ، کوټ يې ور واخيست ، نوټونه يې د کوټ په جيب کې کېښودل.
ښځې په حيرانۍ وويل:
ــ دومره ډېرې روپۍ ؟
د سړي ژبه بنده شوه:
ــدا ، دا ، دا مې
د هلک غږ يې واورېد:
ــدا هم له کوټه را ولوېده.
مور او زوی دواړو ورته وکتل ، د هلک د لاس پر غروې ژېړه ګوتمۍ پرته وه ، د ګوتمۍ په شنه غمې کې د څراغ رڼا ښکارېدله.
ښځې ګوتمۍ ور واخيسته.
شېرمحمد په بيړه وويل:
ــپيدا مې کړه.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ــکوچينۍ نه يم.
ــباور وکه ، پيدا مې کړه!
ــپيسې دې هم پيداکړې ؟
شېرمحمد غلی شو.
ښځې وويل:
ــسپين راته ووايه!
سړي خپل ورور ته سترګې ور واړولې ، بازمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
شېرمحمد يوه شيبه غلی و ، بيا يې ورو وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــګوتمۍ مې په کاریز کې د مرې له ګوتو راویستې ، پیسې هم د هغه دي.
د مور او کوچیني سترګي رډې راوختې.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل:
ــدا پرونۍ خبره ده. د کارېزه د کیندلو وروستۍ نوبت زما و ، ډېر وخت مې ختېه په بوکو کې واچوله ، هماغسې په اوبو کې مخکې تلم. ، بد بوی راغی ، نېږدې ورغلم ، یو مړی و ، غوښتل مې چې نور کارېز کن هم خبر کړم ، خو د مړي په ګوتو کې مې دوې ګوتمۍ ولېدې ، ځان مې غلی ونیو ، وخت نه و ، هماغسې مې پرېښود ، ماخستن ناوخته له کوره ووتم. کارېز ته ورکښته شوم ، له ګوتمیو سره مې بټوه هم راواخیسته.
شېرمحمد غلی شو. د مور او ورور سترګې یې رډې راختلې وې...
سړي وویل:
ــټول لس نوټه دي ، نن مې یو نوټ په بازار کې مات کړ ، څلورنیم زره اوغانۍ شوې. دوکاندار ویل چې ډالر دي.
د ښځې سر وځړېد. سلګۍ یې شوې ، په غریو کې یې وویل:
ــتر اوسه دې مردار خوړلي دي ؟
شېرمحمد ته غوسه ورغله!
ــ بل یوه ور اخیستې.
بازمحمد په وېره وویل:
ملا صیب ویل چې حرام
شېرمحمد چیغه کړه!
ــچپ!
د هلک له لاسه څپلۍ ولوېدې.
ښځې په غریو کې وویل:
ــغریب به یو ، خو دومره بې غیرته نه یو چې د مړو مال ته تمه ولرو.
شېرمحمد هماغسې ځمکې ته کتل.
ښځې وویل:
ــد مړي کور پیدا که!
بازمحمد په خبره کې ورولوېد:
ــادې! هیڅا هم نه پېژانده.
شېرمحمد کوټ ته لاس ور وغزاوه ، بټوه یې راویسته ، په پلاستیک کې ایښی کاغذ یې هلک ته ونیو.
باز محمد په حیرانۍ ورته کتل...
شېرمحمد وویل:
ــتذکره یې ده ، ویې لوله. ځای به یې لیکلی وي.
هلک څراغ ته ورنږدې شو. کاغذ یې پرانیست ، کوچیني عکس ته یې وکتل. ښکلی ځوان و ، ږیره یې نه وه ، اوږدې تورې څنې یې درلودې.
هلک توري سره وجنګول:
ن ، و ، م نوم : ګل ، ګلاب
د پلا ، ر ، د پلار نوم : تواب ، تواب شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه نوم

هلک په ماته ، ګوډه ژبه په پاڼه کې لیکلي تورې ولوستل. دزېږیدو نېټه ، کلی ، ولسوالي... هر څه لیکلي ول.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

ــکور به یې پیدا کړې ؟

د سړي شونډې وخوځېدې:

ــهو ، کلی یې رامالوم دی ، یوه ورځ پیاده مزل غواړي ، خو کلیوال به څه وایي چې له مړي یې غلا وکړه!

ښځه په خبره کې ور ولوېده!

ــکه په خپله ډول ونه وهې ، هغوی نه خبرېږي! سهار لاړ شه ، امانت ور ورسپاره ، بله ورځ بیرته رارسیدی شې.

د سړي سر وخوځېد.

ښځې هلک ته وکتل. په غوسه یې وویل:

ــچا ته دې تر خولې ونه وځې!

شېرمحمد وویل:

ــسل اوغانۍ کمې دي.

هلک شپلیو ته وکتل.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

ــ په صندوق کې به دومره څه وي چې بېرته یې پوره کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

شېرمحمد په سپېدو کې له کوره ووت ، له دښتې تېر شو ، پرغونډیو واوښت ، مازدیګر قضا سترړی ستومانه یوه کوچیني کلي ته ورسېد. کلی په یوه خړه دره کې پروت و ، شاوخوا یې هسکې غونډۍ ولاړې وې. لاندې خړ کورو نه ښکارېدل ، څنډې ته څپانده سیند روان و ، له سپینو ځګونو تورې غټې تیږې راوتلې وې.

شېرمحمد له یوه ماشوم سره ودرېد. هلک د غونډۍ په لمنه کې ګوښې ولاړې کلا ته ګوته ونیوله.

شېرمحمد په نری لار روان شو ، د لارې دواړو غاړو ته پټي ول ، غنم تر لویشتې ټیټ ښکارېدل ، پر پولو د چنار سپېرې ونې ولاړې وې.

شېرمحمد کلا ته ورسېد ، د لرګینې لویې دروازې یوه پله خلاصه وه ، د کلا په مینځ کې ډېران ښکارېده ، سرې او تورې چرګې په وچو خوشایو کې ګرځېدې ، څو غواوې کتار ، اخورونو ته ولاړې وې.

شېرمحمد یوه وړه تیږه له ځمکې ور پورته کړه. دروازې ته ورنږدې شو ، یودم له دروازې یو برګ کوچینی سخوندر راووت ، سرې لار ورکړه ، سخوندر مخامخ شنو غنمو ته منډه ور واخیسته.

په وره کې یوه پیغله ودرېده ، شېرمحمد ورته وکتل ، غټې شنې سترګې یې وې ، له ونې هسکه ښکارېده. په لاس کې یې سپین دیګی نیولی و.

نجلۍ یودم ټکرې په مخ ور کش کړ ، شا ته شوه .

شېرمحمد له دروازې لیرې ودرېد. لمر تر لوېدیځې غونډۍ پټ و ، ژیړې وړانګې یې د ختیځو غونډیو پر سرونو لګېدلې.

چا وټوخل.

شېرمحمد ورمیېر کوږ کړ ، په دروازه کې په عمر پوخ ، چاغ سړی ولاړ و. سترګې یې پړسیدلې وې ، پنډ اوږده بریتونه یې لرل ، ژېړه وربښمینه لونګۍ یې تړلې وه.

شېرمحمد ور نږدې شو. سړي د هغه زړو جامو او په لاس کې نیولې تبر ته وکتل ، ورو یې وویل:

__د کلي جومات ته لاړ شه. مزدور به ډوډۍ در پسې دروړي.

درب شو ، د دروازې دواړه پلې سره ورغلې.

شېرمحمد یوه شېبه ودرېد ، بیا یې لویه دروازه وټکوله. جیب ته یې لاس کړ ، هماغه سړی په وره کې ودرېد ، په خشکه یې وویل:

__دریاده مې کړه چې جومات

ناڅاپه یې سترګې رډې راوختې ، په بېړه یې د شېرمحمد له لاسه سپینه پرانیستې پاڼه ور واخیسته ، شاوخوا یې وکتل ، سرې یې تر مټ ونیو.

شېرمحمد په وارخطایي وویل:

__جومات ته ځم.

سړي د هغه په مټ زور راووست ، کش یې کړ ، دواړه کلا ته ننوتل.

په چوتره کې ناستو ښځو منډه واخیسته. ټولې په یوه وره ننوتې.

سړي یودم وخندل ، د شېرمحمد لاس یې پرېښود ، په زوټه (زوره) یې وویل:

__راځه ، خپل کور دې دی.

شېرمحمد حیران شو ، شاوخوا یې وکتل ، ارته چهار دیوالي وه ، په هر کونج کې هسک برج ښکارېده ، یوه دیوال ته خړې کوټې ولاړې وې. تر چوترې لاندې په یوه سره رنګه تراکټور پورې اوږده تېله تړلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه پر چوتره وختل. سړي د يوې کوټې ور خلاص کړ ، شېرمحمد يې پر يوه توشکه کېناوه ، په خپله د باندې ووت.
شېرمحمد شاوخوا وکتل ، کوټه وړه وه. خړ دېوالونه يې لرل ، په مخامخ ديوال کې لويه اورسۍ ښکارېدله.
له باندې نه د سړي خندا راغله:
ــ چاى دم کړى! د ګلاب خان احوال يې راوړى.
د شېرمحمد زړه ولړزېد.
چاغ سړى کوټې ته راغى. ټنډه يې تروه وه ، په بيړه يې وپوښتل:
ــ په کلي کې دې له چا سره خبرې وکړې ؟
شېرمحمد په حيرانى ورته کتل.
سړي په خشکه وويل:
ــ کوڼ يې !!!
شېرمحمد وارخطا شو:
ــ هيڅ ، هيڅ ، يواځې مې له يوه هلکه ستاسو د کور پوښتنه وکړه.
ــ دلته څوک پېژنې ؟
ــ نه
سړي سړه سا واخيسته ، يوې خواته کېناست. خيره يې نيولې وه ، داسې ښکارېده لکه ژورو فکرونو چې په مخه کړى وي.
شېرمحمد جيب ته لاس کړ ، ګوتې يې لړزېدې ، پټوه او دوې ګوتمۍ يې پر خيرنه سره غالۍ کېښودې ، ورو يې وويل:
ــ دا هم ورسره و.
سړي بټوې او ګوتميو ته وکتل ، بېرته يې سر وځړېد. .
شېرمحمد په ويره وويل:
ــ په بټوه کې پيسې دي.
سړى غلى و.
شېرمحمد خپل زړه سره راټول کړ ، لړزانده خړې شونډې يې وخوځېدې:
ــ ګلاب دې خداى وبخښي ، په کارېزه کې مو پيدا کړ ، کليوالو امانت خاورو ته وسپاره.
سړي هماغسې ځمکې ته کتل.
د شېرمحمد زړه ولوېد.
دواړه غلي ول.
شېرمحمد وويل:
ــ جومات ته ځم.
سړي غولي ته کتل.
شېرمحمد ، تبر ور واخيست ، ولاړ شو.
سړى يې يودم مخې ته ودرېد ، په خندا يې وويل:
ــ چېرته!
ــ جومات ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي وخندل ، دوه مخکيني غاښونه يې د سرو زرو ول ، په خندا کې يې وويل:

__کېنه زوروره! پښتانه يو. په دې ماښام کې خو څوک د دښمن له کوره هم نه ځي.

شېرمحمد بله چاره نه لېده ، کېناست.

د کوټې دروازه وټکېده.

سړی ولاړ شو. ور يې چوله کړ ، په پتناسه کې پيالې ولړزېدې. شېبه وروسته د شېرمحمد تر مخ له چايو ډکه پياله ايښې وه.

د موټر سايکل غږ شو ، چوترې ته نږدې ودرېد ، سړی بټوه او ګوتمۍ ور واخيستې ، په بيړه له کوټې ووت.

شېرمحمد مخامخ اورسۍ ته ور وښوېد ، خيرنه پرده يې چوله کړه ، موټر سايکل ته نږدې يو هډور ځوان ولاړ و ، د موټر سايکل په کنجغه پورې تړلې غوټه يې خلاصوله.

چاغ سړی ور نږدې شو ، څه يې وويل ، ځوان غوټه پرېښوده ، دواړه په يوه کوټه ننوتل.

شېرمحمد بيرته په خپل ځای کېناست ، پياله يې ورپورته کړه ، ډېر نارينه غږ يې واورېد ، پياله يې بېرته کېښوده ، ورسۍ ته ور نږدې شو. يو بل ګردی ځوان يې وليد چې وچ اوږد لرګی يې پر اوږه و. درب شو ، چرګو منډه واخيسته ، لرګي له ډېرانه مره دوړه پورته کړه.

يو کوچينی ورغی ، ګردي ځوان ته يې څه وويل ، هغه هم په کوټه ننوت.

د څاه د څرخ د تاوېدو غږ راغی. شېرمحمد ور وکتل ، هماغه شين سترګې نجلۍ ولاړه وه. ټکری يې مازې په ککرۍ تم و ، تک تور ، پيچلې ويښته يې لرل ، له رنګه سپينه ښکارېده.

کړپ شو. شېرمحمد په بيړه پر توشکه کېناست.

د کوټې دروازه خلاصه شوه ، دوه ماشومان په وره کې ودرېدل ، دواړه خيرن ول ، مخونه يې له چاودو ډک ښکارېدل.

يوه يې وويل:

__ای سړې! ته څوک يې ؟

شېرمحمد غلی و.

هماغه هلک وويل:

__نيني دې راوړې.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

دوهم هلک خوله جينګه کړه!

__يو لسګون خو راکه.

شېرمحمد څه ونه ويل.

لومړني هلک تو کړل ، لاړې پيالې ته نږدې ولګېدې.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

هلک وويل:

__ښه مخ دې دی ، پزې ته دې ګوره! د سخوندر غوندې ده.

شېرمحمد تبر ته لاس ور وغځاوه ، هلکانو منډه کړه.

د باندې ډېر نارينه غږ واورېدل شو.

__دلته څه کوی! هه!

درب شو ، د يوه ماشوم چيغې پورته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه وروسته کوټې ته درې تنه ورننوتل. برېتور پنډ سړی بره پلتۍ ووهله ، دوو نورو ځوانانو شېرمحمد ته لاسونه ور وغځول ، دواړه وره ته نږدې کېناستل.

برېتور سړي وويل:

__زامن مې دي.

یوه شېبه ټول غلی ول ، وروسته برېتور سړي چوپتیا ماته کړه :

__د کوم ځای یې ؟

د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:

__د ګودر د کلي.

نوم دې څه دی ؟

__شېرمحمد.

__څه کاروبار ؟

شېرمحمد په لړزانده غږ وويل:

__غريبي ده ! اوړی دهقاني کوم ، ژمی هم کارېزونه کېندم.

سړی غلی شو. شېرمحمد ورو خپل ځنګ ته وکتل ، تبر ته يې لاس ور رسېده.

برېتور سړي وويل:

__کلی مو خبر دی ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

__کليوال مو په دې پوهيږي چې ته دلته راغلی يې ؟

__نه! صيب.

__دا ور مالومه وه چې ګلاب د کوم ځای دی ؟

__نه! که خبر وای ، نو تاسو ته يې احوال راليږه ، مړې يې په خپل کلي کې امانت نه اېښوده.

برېتور سړي سړه ساه واخيسته ، ويې ټوخل. ورو يې وويل:

__ بټوه او ګوتمۍ دې له کومه کړل ؟

__صيب! کارېز مې کېنده ، مړی مې ولېد.

برېتور سړي وخندل:

__او ځان دې غلی ونيو.

د شېرمحمد سر وځړېد.

سړي وويل:

__ډېرې پيسې وې! ولې دې راوړې ؟

__صيب! مور مې مجبوره کړم ، ويل يې چې حرام ښه نه دي.

د ماښام د اذان غږ شو.

ټولو خپل څادرونه هوار کړل ، شېرمحمد شاته ودرېد. په لمانځه کې يې سترګې یوې بلې خواته رغړولې. ده تر نورو ژر څادر ور ټول کړ.

له لمانځه وروسته دوه ځوانان له کوټې ووتل ، په عمر پوخ برېتور سړی توشکې ته ور وښوېد ، غلی کېناست ، وروسته يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــښه تبر دی.
شېرمحمد وخندل:
ـــصیب! د احتیاط له پاره مې راوخیست ، لېوان ډېر دي.
سړي د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شیبه وروسته ګردی ځوان کوټې ته راغی ، د ګاز بله ډبه یې په غولي کېښوده ، بېرته د باندې ووت. برېتور سړي د خپل لاس ژیړې ګړی ته وکتل ، په تاخچه کې ایښې راډیو یې ور واخیسته ، ستن یې تاو کړه ، نطاق د خارجي قواوو د وتو په اړه غږېده.
د برېتور سړي پلنې شونډې وخوځېدې :
ـــپکر (فکر) نه کوم. دا کوپار اډې غواړي.
شېرمحمد غلی و.
سړي ووېل:
ـــته څه پکې وایې ؟
شېرمحمد وخندل:
ـــصیب! نه پوهیږم.
سړی غلی شو.
راډیو چالانه وه. د ګاز له سوری سپینې جالۍ شنه ، تېره لمبه راوتله.
له تیارې سره ډوډۍ راوړل شوه ، ښوروا وه ، په پلاستیکي غاب کې ګرد اخیستل شوې پیاز پراته ول ، په پیازو کې د چاړې تورې خیرې له ورایه ښکارېدلې.
له ډوډۍ وروسته ، پلار او دوه زامن ولاړ شول ، چای یوه ماشوم راووړ ، شېرمحمد ګوښی و.
ناوخته د کوټې دروازه خلاصه شوه ، په ونه لوړ ځوان یوه زړه بړستن پر توشکه واچوله ، د ګاز ډبه یې ور واخیسته ، چوپه خوله ، له کوټې ووت.
شېرمحمد څادر هوار کړ ، په توره شپه کې ودرېد ، له لمانځه وروسته یې بالښت ور واخیست. په بړستن کې ننوت ، د بړستنې سوړ بوی ته ، ساه یې بنده شوه ، بېرته یې سر لوڅ کړ ، غوږ یې ونیو ، د سیند د څپو نری شنهاری اورېدل کېده ، کله کله به د شغالانو انګولا ورسره ګډه شوه.
بیا یې یو غږ واورېد ، په چوتره کې یو ځوک ګرځېدل ، شېرمحمد ورو ولاړ شو ، تر اورسۍ یې د باندې وکتل ، تیاره وه ، د کلا تر هسک تور دیوال پورته رانه ستوري ځلېدل. د پښو د ګوتو پر سرونو د کوټې دروازې ته ورغی ، زولفۍ یې کړه ، بېرته په خپل ځای پرېووت ، تبر یې په بړستن کې ننه ایست.
یودم د کوټې په پرده ژېړه رڼا ولګېده ، شېرمحمد ورو ورسۍ ته ورنږدې شو ، په کلا کې بل څراغ ګرځېده.
شېرمحمد په ځیر ورته کتل ، د څراغ پلېته ټیټه وه ، مازې د یوه بنیادم په خړو پایڅو او لمنې لګېدله. جامې د نارینه وې ، څراغ یوه شېبه تاوېده ، وروسته په یوه کوټه ننوت.
شېرمحمد ته وېره ور لوېدلې وه ، په زړه کې یې پوښتنې ورګرځېدې .. ځان یې په خطر کې لید ، خو نه پوهېده چې ولې ؟
د ی تر ډېره ویښ و ، وروسته خوب پرې زورور شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۸)

شېرمحمد سترګې رنې کړې ، شور او زوږ و ، د باندې يې وکتل ، سپيدې چاودلې وې ، په يوه کوټه کې د څراغ تته رڼا ښکارېدله ، غږ له هماغه کوټې راووت.

يودم کوکه شوه ، يو څوک له کوټې راووتل ، نجلۍ وه ، د کلا د لوېې دروازې خواته يې منډه کړه ، ټکرۍ يې له سره ولوېد. له کلا ووته.

د کوټو ورونه خلاص شول ، واړه ، زاړه د باندې راووتل ، ډېر نارينه غږ يې واورېد:

__مه يې پرېږدی!

دوو ځوانانو د کلا د لوېې دروازې خواته منډه کړه.

شېرمحمد په بيړه د کوټ په لستونو کې لاسونه ننه ايستل ، لونګۍ يې وتړله ، تبر يې ور واخيست.

ښځينه وارخطا غږ يې واورېد:

__څه ټکه راپرېوته!

شېرمحمد ورسی ته ورغی ، تورسرې او ماشومان تر برېتور سرې را تاو ول ، سرې ښکارې ټوپک ته کارتوس ور اچاوه.

شېرمحمد هماغسې ولاړ و ، لينګې يې لړزېدل ، لاره ورنه ورکه وه.

د وره درب شو ، د سړي له غوسې ډک غږ يې په زړه لړزه راوسته:

__دروازه خلاصه که!

شېرمحمد تر اورسی ووت ، پلاستيکي بوټونه يې ور واخيستل ، ښځو چيغې کړې ، شېرمحمد په منډه کې شاته وکتل ، ټوپک ته لاسونه ور لوېدلي ول ، په هوا کې تاوېده ، برېتور سرې زورونه وهل...

شېرمحمد له کلا ووت. په شنو غنمو کې يې منډه واخيسته ، تر چنارونو تېر شو ، مخامخ پر يوه ټېټه پخڅه ورغی ، تر دېوال واوښت ، باغ و ، په کتار لوڅو ټېټو ونو کې يې منډه کړه ، په ورانه کې يې نرۍ درد تير شو ، ولوېد ، څنګ ته له ځمکې راوتلی ولاړ لرګی کوږ شو ، ورانه ته يې وکتل ، د ازغن سيم تېره ميخ پکې ننوتی و.

بيرته ولاړ شو ، لاندې لويې ، هسکې ډېرې وې ، ور هاخوا د سيند څپې پر کمره لګېدې ، شنهاری يې خوت ، د اوبو پر سر سپين ځګونه روان ول.

شېرمحمد د سيند څنډې ته ور کښته شو ، د دوو لويو تيږو تر مينځ غلی کېناست ، د کلا خواته يې وکتل ، څوک نه و.

سړه سا يې واخيسته ، لپه يې جوړه کړه ، رڼې اوبه يې پر مخ وشخيدې. بېرته يې يوې لويې تيږې ته ولې ولګول ، سيند ته يې وکتل ، سپين ځګونه سره اوښتل...

شېرمحمد ولاړ شو ، د سيند په څنډه کې مخ پورته لاړ. يو ځای ودرېد ، له ځمکې يې يوه ښځينه پلاستيکي چوټه (څپلکه) ور پورته کړه ، نوې وه ، تلی يې په ختو ککړ و. شاوخوا يې وکتل ، سترګې يې ردې راوختې ، د مخامخ کمره پر سر يوه ځوانه نجلۍ ولاړه وه ، ټکرۍ يې نه و ، ټټر يې راوتلی ښکارېده ، اسمان ته يې کتل ، تور اورېده ويښته يې له ملا بيل ول.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، نجلۍ توپ کړل ، لاندې په سپينو ځګونو کې ننوته. سرې خپل څادر ، پټکی او تبر پر ځمکه واچول ، کوټ يې وبست ، په يوه هسکه ډېره وخوت. روانو ځګنو اوبو تور غونچه وېښته ورسره وړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپ يې کړل ، پر سر يې سرې اوبه ور واوښتې ، غوږونه يې ډب شول ، پښې يې ووهلې ، د بوټونو تلې ځمکې ته نه رسېدل.
اوږه يې له يوې لوېې تيږې سره ولګېده ، د اوبو زوروره څپه يې تر ټېر لاندې شوه ، سر يې له تاوېدونکو سپينو ځګونو راويست ، شاوخوا يې وکتل ، نجلۍ يې تر څنګ روانه وه.
لاس يې ور وغځاوه ، څپې يو ګز شا ته يووړ ، ډوب شو ، اوبه يې تېرې شوې ، يوځاى يې پښه له ځمکې سره ولګېده ، د بوټونو پر تليو يې زور راووست ، سرته راوخوت ، ويې ټوخل ، نجلۍ دوه ګامه ليرې ، ځګنو څپو اخيستې وه.
شېرمحمد په بېړه پښې ووهلې ، يوه توره ډبره په مخه ورغله ، ځان يې څنګ ته کړ ، ښى لاس يې ډبرې ته برابر شو ، ټېل يې وهله ، کيڼ لاس يې د نجلۍ مټ ته ورسېد ، د هغې سر يې له اوبو پورته ونيو.
پشهارى ډېر شو ، سرې مخامخ وکتل ، لاندې سيند سره راټول و ، تکې تورې لويې ډبرې ښکارېدلې ، په مينځ کې يې سپين ځګونه روان ول ، غرمبهارى يې خوت.
شېرمحمد د اوبو څنډې ته ور نږدې شو ، څپه راغله ، پښې يې ووهلې ، له ځمکې پورته شو ، يوې تېرې تيږې ته يې لاس ور واچاوه ، ګوتې يې د تيږې يوې راوتلې برخې ته سيخې شوې ، هماغه ځاى يې ټينګ ونيو ، په کيڼ لاس يې زور راووست ، نجلۍ يې له اوبو راپورته کړه ، د هغې سر وځړېد ، لانده پيچلې وېښتان د سرې پر مخ او غاړه راپرېوتل.
ځاى ښه و ، اوبه د تيږې دواړو غاړو ته وتلې ، وچه ځلور__ پينځه ګزه ليرې وه.
شېرمحمد څو ځله ژوره ساه واخېسته ،. د نجلۍ ټېر يې خپلې کيڼې اوږې ته برابر کړ ، پر ښې لاس يې زور راووست ، تر نامه له اوبو پورته شو ، تاوېدونکې څپه يې ورنو ته سيخه شوه ، هسک شو ، تر مخامخ راوتلې تېرې تيږې يې لاس راوګرځاوه ، پښې يې پر ځمکه ولګېدې ، مخکې لاړ ، د څنډې اوبه مړې وې ، وچې ته وخوت.
نجلۍ يې پر يوه هوار ځاى پرېيسته ، په بيړه يې ورته وکتل ، سترګې يې پټې وې ، پر سپين تندي يې له اوبو سره ګډه ، نرۍ وينه روانه وه.
تر وليو يې ونيوله ، کش يې کړه ، پر يوه هواره شيب داره ډبره يې پرمخې پرېيسته ، د نجلۍ له خولې رڼې اوبه وڅڅېدې ، زګيروى يې شو ، بېسده پرېوته.
شېرمحمد کلي ته وکتل ، څوک نه و ، منډه يې کړه ، د سيند پر ژۍ مخ پورته لاړ ، کوټ ، تبر ، ځادر او خلاصه ول ول لونګۍ ليرى پراته ول.
سرې خولۍ پر سر کړه ، تبر ، کوټ او لونګۍ يې په ځادر کې واچول ، بېرته مخ کښته روان شو. نجلۍ له ډبرې رغړېدلې وه ، د ټټر تنۍ يې خلاصې وې ، تور اوږده بانه يې سره سربښ ول.
شېرمحمد ځادر پرې هوار کړ ، يخنې وه ، ژامې يې ولړځېدې ، شاوخوا يې وکتل ، زړه يې ولوېد ، پورته په پټې کې يو څوک ولاړ و.
شېرمحمد پرمخې پرېووت ، يوې ډبرې ته ور وښوېد ، کېناست ، تر څنګ يې وکتل ، سرې د اغزن سيم ړنګې پايې ته وچې سترګې نيولې وې. يودم لاندې ډبرو ته راکښته شو.
شېرمحمد په بيړه نجلۍ ته وکتل ، له ورايه ښکارېدله. ورور ور وښوېد ، نجلۍ يې د هسکو تيرو مينځ ته ور کش کړه ، غلى کېناست. سر يې پورته کړ. د زړه دربا يې ډېره شوه ، سرې ځلور پنځه ګامه ليرې و ، ژېړه ورېښمينه لونګۍ يې تړلې وه ، د سهار په خړه کې يې پند برېټونه له ورايه ښکارېدل ، په لاس کې يې ښکارې ټوپک نيولى و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته دوه تنه راغلل ، یو یې تیټ شو ، د اوبو له ژۍ یې یوه چوټه (ځپلکه) ورپورته کړه ، دواړه ودرېدل ، برېتور سړی هم ورغی ، له ونې تیټ ځوان کمره ته ګوته ونیوله ، دوی خبرې کولې ، غږ یې نه راته ، د ځپو غړمبهاری خوت.

درې سره مخ کښته را روان شول ، شېرمحمد تیټ شو ، د دوو تیږو تر مینځ په یوه چوله کې ننوت ، نجلۍ وتوخل ، سړي یې پر خولې لاس کېښود ، ساه یې تر پزې راوخته.

غوږ یې ونیو ، د ځپو له غږ سره خبرې ګډې وې ، خبرې ورو ورو رانږدې کېدې. شېبه وروسته له غوسې ډک غږونه تر څنګ تېر شول.

شېرمحمد سر پورته کړ ، درې تنه د سیند پر ژۍ مخ کښته روان وو. ټولو اوبو ته کتل.

یودم خرهاری شو ، شېرمحمد په بیړه لاندې وکتل ، د نجلۍ شنې ، غټې سترګې رډې راختلې وې ، لغتې یې وهلې.

سړي د هغې له ډکو سرو شونډو لاس لیرې کړ ، نجلۍ ژوره ساه واخیسته ، چیغه یې کړه ، شېرمحمد یې پر خوله لاس کېښود ، سر یې هسک کړ ، درې تنه مخ کښته روان ول.

ناڅاپه یې ګرېوان وشلېد ، لاندې یې وکتل ، د نجلۍ ګوتې یې په ګرېوانه کې بندې وې.

شېرمحمد په غوسه وویل:

ــوژنې مې!

د نجلۍ سترګې رډې راختلې وې.

شېرمحمد وویل:

ــخوشې کوم دې ، خوپه یوه شرط ، چیغې به نه وهې ؟

د نجلۍ تور اوږده بانه سره ورغلل.

شېرمحمد د هغې له خولې لاس لیرې کړ. نجلۍ په بیړه ولاړه شوه ، سړي تر مټ ونیوله ، په شدت یې لاندې کش کړه ، نجلۍ کېناسته ، شېرمحمد وویل:

ــد خدای له پاره ، مه مې پرې وژنه!

نجلۍ شاته شوه ، ولې یې ډېرې ته ولګول.

شېرمحمد څادر ور واچاوه ، نجلۍ ځان پکې وپېچه ، غلې کېناسته.

سړي وویل:

ــد کور وال دې در پسې ګرځي.

نجلۍ غلې وه.

سړي غږۍاوږده کړه ، لیرې د لویو ډبرو په مینځ کې درې تنه هماغسې مخ کښته روان ول.

سړي وویل:

ــته لیونۍ یې ؟

نجلۍ په راوتلو رډو سترګو ورته کتل. یودم یې کوکه کړه ، د سیند د ځپو خواته یې منډه واخیسته.

شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، د نجلۍ ګرده لنده لمن په ګوتو ورغله ، دواړه پرمخې پرېوتل ، د سړي خوله او پزه پر ځمکه ولګېدل ، نرۍ درد یې په سر کې تیر شو.

نجلۍ چیغه کړه!

ــخوشې مې که !

سړي تر مټ ټینګه نیولې وه. نجلۍ ژړل... د سیند خواته یې زورونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا يودم غلې شوه ، سرې ورته وکتل ، د نجلۍ خوله سپينو څګونو نيولې وه ، سترګې يې پټې وې.
شېرمحمد سره ساه ويسته ، د نجلۍ مټ يې پرېښود ، ستونې سنغ اوږد وغزېد ، لمرد ليرې غره د څوکو سپينې واورې څلولې.
سرې يخنۍ واخيست ، ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې يې لاسونه ننه ايستل ، ځنځير يې کش کړ. پزې ته يې لاس ور ووړ ، وينې وه.
شېرمحمد حيران و ، نه پوهېده چې څه وکړي ، لاره ورنه ورکه وه.
نجلۍ ته نږدې کېناست ، نجلۍ وخوځېده ، سترګې يې رنې کړې ، سرې ته يې وکتل ، کېناسته ، سر يې پر ځنګانه کېښود ، د تورو پيچلو وېښتو څوکې يې پر ځمکه و لګېدې ، يودم يې په چيغو چيغو وژړل.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
د لمر وړانګې د غزېدلې غونډۍ په پاسنيو برخو لګېدلې ، لاندې سيند په سيورې کې روان و. نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد کلې ته وکتل ، د کورونو لمر خاته خوا دېوالونه روښانه ول ، له ځينو بامونو تور لوګې پورته کېدل ، ليرې يو ماشوم په رمې پسې روان و ، تور سيرلې د غونډۍ په لمنه کې مخ پورته ختل.
بېرته يې نجلۍ ته سترګې ور واړولې ، هغې ژړل ...
شېرمحمد وويل:
__بس که نور!
نجلۍ سر پورته کړ ، د شنو غټو سترګو سپين يې سرو رګونو نيولې وو ، ګلابي بغور (غومبرې) يې لانده ښکارېدل ، د نرۍ پزې څوکه يې سره وه.
شېرمحمد وويل:
__ګوره! زه ملا نه يم ، خو له ملايانو مې اورېدلې چې ځان وژونکی به په دوزخ کې وي.
نجلۍ يودم کوکه کړه:
__هغوی مې ورور وژلی.
د سرې لينګې ولړزېدل.
نجلۍ په چيغو چيغو ژړل...
ښه شېبه ووته ، ډېرو تک تور اوږده سيورې پيدا کړل ، د سيند په څپو کې د لمر ژېړه رڼا ګډه وه.
شېرمحمد لونګۍ تر سر تاو کړه ، تبر يې ور واخيست ، ويې ويل:
__زه نو ځم.
نجلۍ په بيړه ورته وکتل ، سلګۍ يې شوې ، ورمېږ يې کوږ کړ ، څپې په تورو ښويو تيږو لګېدلې.
سرې ووېل:
__ليونتوب مه کوه!
نجلۍ سيند ته کتل... يودم ولاړه شوه. سرې يې تر مخ ودرېد. د هغې ژړا زور ونيو ، چيغه يې کړه!
__ته مې هرات ته بيايې ؟
د سرې ځنګونو پرک واخيست.
نجلۍ په بيړه د کيڼ لاس لستوني ور ټول کړ ، څلور ژېړ بنګړي ښکاره شول ، په غريو کې يې ووېل:
__سره زر دي ، ټول يې ستا ، خو د خدای روی ومنه! ما تر هراته ورسوه!
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجلۍ په سترګو کې نا امیدي راټوله شوه ، ګام یې واخیست ، شېرمحمد څنګ ته شو ، نجلۍ پر یوه هواره ډبره ودرېده ، اوبو ته یې وکتل ، سترګې یې پټې کړې.
شېرمحمد تر مټ ونیوله. نجلۍ چیغه کړهَ
__لاس مې پرېږده!
څنګنونه یې پر هواره تیږه ولګېدل ، په چیغو__چیغو یې وژړل.
شېرمحمد وویل:
__زه غریب سړی یم ، بدنامي ده ، بدي نه شم کولای.
نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد یودم تر لاس ونیوله ، کش یې کړه ، دواړه په ولاړو تیږو کې کېناستل ، نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل ، څادر یې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد د کلي خواته ګوته ونیوله ، لیرې پر پوله کتار کلیوال روان ول. له یوه سره د موټر له هوا ډک ټیوپ ښکارېده ، ډله دسیند خواته راتله ، تر مخې یې پنډ برېتور سړي ګامونه اخیستل.
شېرمحمد په وارخطايي وویل:
__له دې ځایه باید لاړ شو.
نجلۍ چیغه کړه:
__څم ، ټولو کلیوالو ته وایم چې ورور یې راوژلی.
ولاړه شوه.
شېرمحمد تر لاس ونیوله ، په غوسه یې وویل:
__ ته به له ژونده سترې یې ، خو زه مور او ورور لرم ، که دواړه سره وویني ، خدایکه مو وینه ځمکې ته پرېږدي.
نجلۍ وویل:
__ته مې هرات ته بیایې؟
__هو!
نجلۍ کېناسته ، ډکې سرې شونډې یې وخوځېدې:
__تا قول راسره وکړ!
شېرمحمد روانو کلیوالو ته کتل... یودم یې په وارخطايي وویل:
__ له دې ځایه باید لاړ شو.
نجلۍ وویل:
__هلته تلی شو؟
شېرمحمد ور ته وکتل ، هغې پورته په پټي کې خړې ولاړې کوټې ته ګوته نیولې وه.
نجلۍ وویل:
__د اوبو پخوانۍ ژرنده ده.
سړي په ځیر کوټې ته وکتل ، ژور لښتی د لرګي تر ناوې پورې غزیدلی و.
دواړه په لویو ډبرو کې کړوپه ملا روان شول. لښتی وچ و ، مازې څنډو ته یې کمه واوره پرته وه. مخ پورته لاړل ، د اوږدې لرګینې ناوې لاندې تېر شول ، شېرمحمد غږۍ اوږده کړه ، کلیوال تر دېوال پټ ول ، په بیړه یې ځانونه کوټې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې ور نه درلود ، دېوالونه يې سوري ول ، له بامه هم څو ځايه رڼا رالوېدله.
نجلۍ کونج ته غلې کېناسته ، سړي ورته وکتل ، له خيرن ټادره سپين مخ ، تر شنو غټو سترګو راګرځېدلي تور اوږده بانه او پر تندي پراته پيچلي لانده ويښته راوتلي ول.
شېرمحمد ديوال ته مخ ور نږدې کړ ، له يوه سوري څخه يې د باندې وکتل ، کليوال د سيند پر ژۍ مخ کښته روان ول ، ټولو اوبو ته کتل ، د پنډ برېتور سړي چېلکه په لاس کې وه.
شېرمحمد وويل:
ـــهغوی فکر کوي چې ته مړه يې.
نجلۍ غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، يودم يې وژړل.
دوې ټوټکۍ کوټې ته ور ننوتې ، يوې يې په چټ کې تر تور لرګي ځان ورساوه ، غچا يې شوه ، بېرته له وره ووتې.
نجلۍ په ژړا کې وويل:
ـــکاشکې مړه وای.
سړي هماغسې کليوالو ته کتل...
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ـــتا قول راسره کړی ، تر هراته به مې بيايې!
شېرمحمد ورته وکتل ، تندی يې تريو شو ، په نيولي غږ يې وويل:
ـــزه کور لرم ، خلک به څه وايي چې پردی نجلۍ يې راتښتولې ده .
د نجلۍ ژړا زور ونيو:
ـــد خدای روی ومنه! تا قول راسره کړی. .
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
ـــنه!
نجلۍ چيغه کړه!
ـــ غيرت لرې!
ولاړه شوه.
شېرمحمد په وره کې ودرېد.
نجلۍ په غريو کې وويل:
ـــ لار راکه !
سړی په خبره کې ورولوېد:
ـــسمه ده ، بيايم دې.
ـــته دورواغ وايې!
د سړي په تندي کې ګونځې پيدا شوې:
ـــد غزني په اولياوو لو (قسم) درته خورم.
نجلۍ بېرته کونج ته غلې کېناسته.
شېرمحمد دېوال ته ور نږدې شو ، ليرې ، تر هسکو تيرو ور هاخوا د کليوالو سرونه مالومېدل.
د سړي شونډې وخوځېدې:
ـــد غزني تر ښاره دې بيايم ، د هرات موټر ته دې ور خيژوم. نور به په خپله ځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ ولاړه شوه.
شېرمحمد چيغه کړه!
ــ تر هراته درسره ځم. سمه ده ؟
نجلۍ کېناسته.
شېرمحمد پټکی پورته کړ ، پر پکه ککرۍ يې له خيرو ډک نوکان تېر کړل ، له ځان سره يې وويل:
ــ اجب جنجال راته پيدا شو.
نجلۍ ورو ورو ژړل...
شېرمحمد په غوسه وويل:
ــهرات ته څه بلا غواړې ؟
نجلۍ غريو واخيسته.
ــهلته مې خور ده.
سړي ورته وکتل ، په ملنډو يې وويل:
ــپه لوڅو پښو هرات ته ځې.
نجلۍ پر خپلو سپينو پښو د څادر پيڅکه ورکش کړه.
شېرمحمد وره ته ورنږدې شو ، مخامخ يې وکتل ، ورو يې وويل:
ــ موږ بايد په ډېرو کې مخ پورته لاړ شو ، که تر هغې مخامخ ټيټې غونډۍ واوړو ، خبره خلاصه ده.
ورو له کوټې ووت ، لښتي ته کښته شو ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ورپسې وه ، شپېه وروسته دواړه د سيند پر غاړه لويو ډبرو ته ورسېدل. مخکې لاړل. اوبه په ټيټه کې رواني وې ، پورته تر تيږو ور هاخوا يواځې د کلي د هديرې ، شنې ، زرغونې شناختې ښکارېدلې.
دوی ګرندي ګامونه اخيستل ، تر غونډۍ پورې څوک نه ول ، يوځای يوه بوډا د سيند پر غاړه غواوې اوبه کولې ، دوی يوه شېبه د ډبرو په مينځ کې کېناستل ، بوډا له غواوو سره پورته پټيو ته وخوت ، شېرمحمد او نجلۍ د غونډۍ تر خنګ شيلې ته منډه کړه.
پورته لاړل ، تر غونډۍ راتاو شول ، مخامخ يې منډه واخيسته ، د سيند د څپو غږ ورو ورو ليرې کېده.
شېرمحمد مخکې و ، شا ته په څادر کې تاو شوې نجلۍ لوڅې پښې منډې پسې وهلې... سړی تر يوې ټيټې غونډۍ واوښت ، په يوه لويه ډبره کېناست ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ليرې وه.
شېرمحمد ژوره ساه واخيسته ، تر خنګ يې وکتل ، د کلي څنډه ښکارېدله ، کورونه په ټيټه کې پراته ول ، د شنو څلور کونجه پټيو په غاړو د چنارونو بې پاڼو څانګې برېښېدلې ، سيند کوږ ، ووږ روان و.
مخ يې وګرځاوه ، نجلۍ په يوه هواره ډبره ناسته وه ، سر يې ځوړند و ، تېزه تېزه سا ه يې وهله...
شېرمحمد ولاړ شو. نجلۍ په بيړه ورته وکتل ، په خواره خوله يې وويل:
ــد خدای له پاره ، يوه شېبه دمه کوم.
سړي حرکت وکړ ، د غونډۍ په پيڅکه کې مخ کښته لاړ. شاته د نجلۍ د ساه ايستلو غږ اورېدل کېده.
نجلۍ اخ کړل ، شېرمحمد ور وکتل ، ناسته وه. د کيڼې پښې غټ نوک يې پورته ولاړ و ، له بټې (غټې) ګوتې يې وينې رواني وې.
سړی په يوه تيږه کېناست ، تندی يې تريو شو ، په غوسه يې وويل:
ــکمه لاره نه ده ، په لوڅو پښو نه شې تلی.
نجلۍ خپله پښه ټينګه نيولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد ولاړ شو ، نجلۍ نا امېده ورته وکتل ، د سړي لمر سوځولي تور تندی ګونځو ونیو ، په خشکه یې وویل:

ـــ یوه ورځ مزل لرو.

حرکت یې وکړ ، نجلۍ ګوډه ـــ ګوډه پسې روانه شوه.

دواړو د اوږدې غزېدلې غونډۍ په پیڅکه کې ګامونه اخیستل ، سیورو ته ځای ځای واوره پرته وه ، خو لمر ته غونډۍ توري وې ، کله کله به نوی رابوټیدلي ژېړ ګلان په مخه ورغلل ، ترخو او اغزو ورې پاڼې کړې وې ، ځای ځای به سپین پتنګان له بوټو پورته شول.

پاو وروسته سړی د غونډۍ سر ته وخوت ، خو نجلۍ لا د غونډۍ په نیمایي کې وه. کله کله به ودرېده ، پورته به یې وکتل ، په لویو ډبرو پسې به یې لاس ونیو ، بېرته به یې ګام واخیست. شېرمحمد تر ډېره د غونډۍ پر سر ناست و ، سوړ باد چلېده ، لمر ته سپینې وریځې ور روانې وې.

ښه شېبه ووته ، نجلۍ د غونډۍ سر ته ورسېده ، دې تېزه تېزه ساه وهله ، د کیڼې پښې تولې ګوتې یې په وینو سرې وې.

نجلۍ څنګ ته کېناسته ، سړي ورته وکتل ، هغې له پوندې ازغی ایست ، پر سپین تندي یې مړه خوله پرته وه.

شېرمحمد د خپل کوټ ځنځیر کش کړ ، ویې ایست ، د تېر تېره څوکه یې د کوټ د لستوڼي د اوږې برخې ته سیخه کړه ، لستوڼی بېل شو.

نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل...

سړي لستوڼی په مینځ کې نیم کړ ، بوټونه یې واېستل ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، ورو یې وویل:

ـــ ځادر.

نجلۍ ځادر ور وغورځاوه ، لوڅ سر د یوې تیږې شاته کېناسته.

سړي له ځادر څخه څو نرۍ تراډې وایستې.

شېبه وروسته ولاړ شو ، ورو یې وویل:

ـــ تلی شم.

نجلۍ غړۍ اوږده کړه ، سړي خپلو پښو ته د کوټ لستوڼي ور اغوستي وو ، د ځادر نرۍ تراډې ترې تاوې وې.

نجلۍ وخندل ، شېرمحمد په بیړه ورته وکتل ، د هغې سپین غاښونه ښکاره‌دل ، یودم یې سرې ډکې شونډې سره ورغلې ، په شنو سترګو کې یې اوښکې راټولې شوې ، غلی کېناسته.

شېرمحمد پر ځمکه پر اته بوټونه په پښه ووهل ، ورو یې وویل:

ـــ دا په پښو که.

روان شو.

نجلۍ یوه پاتې شوې ټوټه ور پورته کړه ، د کیڼې پښې ښه ګوته یې پرې وتړله ، پلاستیکي ازاد بوټونه یې په پښو کړل ، په ځادر کې یې ځان وپیچه ، ګام یې واخیست ، تر لوڅو پښو ښه ول.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، اسمان وریځو نیولی و ، سوړ باد چلېده.

پاو ووت ، اسمان وغرمبېد ، پر ځمکه د باران ځاځکي را پرېوتل. باران تېز شو. غونډۍ هواره وه ، د پټېدو ځای نه ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه روان ول ، د شېرمحمد په پښو پسې په ختو لړلې اوږدې ترادې کرښېدې. يو ځای هسکې تيږې په مخه ورغلې ، ورنږدې شول ، يوه پلنه تيږه د دېوال غوندې ولاړه وه ، ولې يې ورته ولګول ، د باران ځاځکې يې تر پښو پورې رسېدل.

شېرمحمد ځړېدلې توټې ور پورته کړې ، کلکې غوټې يې ور واچولې ، نجلۍ ته يې وکتل ، په لانده ، لنډ څادر کې سره راټوله ناسته وه. ژامې يې لړزېدې...

شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، ورو يې وويل:

__نوم دې څه دی ؟

__تورپيکۍ.

__خور دې په هرات کې واده ده ؟

ځواب يې وانه ورېد.

شېرمحمد سر پورته کړ ، د نجلۍ په سترګو کې اوښکې راټولې وې.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل.

تورپيکۍ وويل:

__هو.

يو دم غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، په ژړغوني غږ يې وويل:

__زما وروړکی دې څنګه پيدا کړ ؟

شېرمحمد په بېړه ورته وکتل ، نجلۍ پورته وريځو ته شنې سترګې نيولې وې ، په سپينه زنه پورې يې رڼه اوښکه ځړېدله.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل:

__په کارېز کې!

__خراب شوی و ؟

شېرمحمد وويل:

__وږې يې ؟

__نه.

__ځو ؟

تورپيکۍ هماغسې وريځو ته کتل.

شېرمحمد وټوخل:

__ناوخته دی.

نجلۍ په غريو وويل:

__اخر يې په بلا وخوړ.

غلې شوه ، بېرته يې شونډې وخوځېدې:

__ډېر مې ورته وويل چې له تره ليرې ګرځه ، نه يې منله ، خپل حق يې غوښت.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__د څه شي حق ؟

د تورپيکۍ سلګۍ شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــورور مې د پلار يو زوی و ، د نيکه ډېر جايداد ور رسېده ، ځمکه ، باغ ، کلا ، په هرڅه کې بايد سم نيمايي پرې اچول شوی وای.

ـــپلار دې مړ دی ؟

نجلۍ سره ساه و اېسته:

ـــهو! دا څلور کاله مخکې خبره ده ، په کوټه کې سره ناست وو ، تره مې ښکاري ټوپک پاکاوه ، ډز شو ، پلار مې په زړه ولګېد ، ځای په ځای يې ساه ورکړه ، تره مې ژړل ، ځان يې له ځمکې ځمکې ويشت ، خو زه اوس وپوهېدم چې له قصده يې د ټوپک خوله ور اړولې وه.

تورپيکۍ غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

هماغه برېتور سړی دې تره دی ؟

ـــهو.

او هغه دوه نور هم د تره زامن ؟

تورپيکۍ اوږده باڼه سره وروستل.

شېرمحمد وويل:

ـــورور دې واده درلود ؟

ـــنه! تر پينځه ويشت کلنۍ اوښتی و ، خو تره مې ويل چې تر اوسه لا سره خوله هلک دی ، وخت شته. يوه ورځ يې د تره له زامنو سره د ځمکې په سر وخوړل ، دوی دوه وو ، ښه يې تر ډېرو ويست ، ورور مې سرې وينې کورته راغی ، ټوپک يې پسې غوښت ، کوران شريف مې ورته ونيو ، په سبا مې ورياده کړه چې د يوڅه وخت له پاره يوې خواته لاړ شي ، نه يې منله ، پښو ته ور ولوېدم ، راضي شو ، ويې ويل چې ايران ته ځې. د لارې د خرڅ له پاره مې له موره راپاتې شوې غاړه ګۍ ورکړه ، په هماغه ورځ ښار ته لاړ ، کله چې بېرته راغی ، څو نوټونه يې راوښودل ، ويل يې ، ډالر دي ، ډېر ځای نه نيسي ، له غلو نه يې په اسانۍ پټولی شي.

تورپيکۍ سره ساه واخيسته ، غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

نجلۍ يودم ټکان وخوړ ، چيغه يې کړه ، څادر يې وغورځاوه ، غاړې ته يې لاس کړ ، خړه ، وړه څرمښکۍ په ځمکه ولوېده.

شېرمحمد وخندل:

ـــبې ازاره ده ، نه ورته وګوره! د يخنۍ له لاسه منډه نه شي اخيستی.

تورپيکۍ ځمکې ته کتل ، څرمښکۍ په يوه لويشت لوړ ځای نه شوای ختلی ، ورې ژېړې پښې يې خوځولې...

نجلۍ بېرته په څادر کې ځان ونغاړه ، غلې کېناسته.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

تورپيکۍ سره ساه واخيسته ، ورو يې وويل:

ـــد سهار اور زه بلوم ، هر وخت د ملا تر اذان مخکې راوېښېږم ، اول به تناره ته تلم ، تره ته به مې د اوداسه له پاره تودې اوبه په بدنۍ کې اچولې ، وروسته به مې د اور غم خوړ. نن وختې خوب نه راته ، دالان ته لاړم ، په تناره کې مې له بېګانيو تودو اوبو بدنۍ ډکه کړه ، کله چې د تره کوټې ته ورنږدې شوم ، له کاوړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسې) ډک غږ مې واورېد ، په دروازه کې ودرېدم. تره مې په غوسه و ، ویل یې چې ګلاب یې باید تر خاورو لاندې کړی وای ، ولې یې په کارېزه کې اچاوه.
تورپیکۍ غلی شوه.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــبیا ؟
نجلۍ غریو واخیسته:
ــزړه مې تر خولې راووت ، دروازه مې خلاصه کړه ، تره او د تره دواړه زامن یې ناست ول ، په غولي زما د ورور خلاصه تذکره پرته وه.
شېرمحمد وویل:
ــباران ودرېد ، نه ځو ؟
نجلۍ څرمښکۍ ته وچې سترګې نیولې وې ، شونډې یې وخوځېدې:
ــد تګ په وخت یې له پلاره پاتې دوې ګوتمۍ هم ورسره واخیستې ، ویل یې چې نابلده دی ، په بده ورځ به په کار ورشي. کله چې له کوره ته ، تر ډېره یې په غېږ کې نیولې وم ، ژړل یې ، مساپرې ته یې زړه نه کېده.
د ورور له تګه وروسته مې د تره زامن هم په ټپ ټپ (موټرسایکل) سپاره شول ، تر ماښامه ورک ول.
شېرمحمد ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې ترلې پښې یې په خټه کې ننوتې. ورو یې وویل:
ــځو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

شپه وه ، پورته رانه ستوري ځلېدل...شېرمحمد لرګيني زړې دروازې ته ډېره ونېوله ، شپبه وروسته يې د ورور خوبولی غږ واورېد:

__څوک يې ؟

__زه يم ، شېرمامد!

ځنځير وشرنګېد ، دروازه خلاصه شوه.

باز محمد وويل:

__لالا! ناوخته شوې ، د ادې مې اندېښنه وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__څه! څراغ بل که!

د هلک حيران غږ يې واورېد:

__ته څه کوې ؟

هيڅ! اودس ماتې ته تېرېږم.

هلک منډه کړه ، پر چوتره وخوت.

شېرمحمد ورو وويل:

__راڅه!

توربيکی انګړ ته ورغله ، په مخامخ کوټه کې څراغ ولګېد ، دواړه په بيړه دالان ته ننوتل.

شېرمحمد لاسي بتۍ تاو کړه ، سپينه رڼا په تورو لوښو او کاسو ولګېده ، د تناره پر سر تېغنه پرته وه ، يو ګړی دېوال ته ولاړ و ، خنګ ته څو ناولي پيالې ايښې وې. په غاب کې پاتې ، يخ وهلي کچالو ښکارېدل.

شېرمحمد وويل:

__يوې خواته پرېوزه ، سهار په خړه کې به ځو ، هيڅوک هم نه خبرېږي.

په بيړه له دالانه ووت ، په چوتره کې يې له پښو تاو شوې توټې خلاصې کړې ، بام ته يې واچولې ، کوټې ته ورغی.

مور يې په بړستنه کې ناسته وه ، د ککرۍ په برخه کې يې ټکرۍ څيرې و ، راوتلې خيرن ، ببر وېښته يې پورته ولاړ ول.

ښځې په وارخطايي وويل:

__اندېښنه مو شوه.

شېرمحمد وخندل:

__باران و ، لاره هم ډېره وه.

د باز محمد حيرانه غږ يې واورېد:

__لالا! لستونی دې نشته.

سرې په بيړه کوټ ويست ، کونج ته يې واچاوه. په خندا يې وويل:

__هسې! وشکېد.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__جنګ دې کړی ؟

__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک وویل:
ــخادر دې چېرته دی ؟
شېرمحمد وارخطا شو:
ــپه ، په چوتره کې مې واچاوه ، لوند و.
ښځې وویل:
ــامانت دې ور وسپاره ؟
شېرمحمد وخندل:
ــهو.
ــخه يې ويل ، د مړي د وړلو له پاره څه وخت راځي ؟
ــخدای خبر! ژر.
ښځې برستن لیرې کړه ، ورو يې وویل:
ــ زه به ډوډۍ درته راوړم.
د سړي رنګ والوت:
ــنه! وږی نه يم.
ــزويه! الوګان تيار دي ، په تناره کې به يې تيټ کم ، ژر تودېږي.
شېرمحمد وخندل:
ــموړ يم ، زړه ته مې نه کيږي ، د مړي خپلوان ښه خلک وو ، ويې نازولم ، سهار يې په پاستي کې لږ کوچ هم راته ونغاړل ، ويل يې چې سترې لاره ده ، وږی به شې.
ښځه ولاړه شوه.
د شېرمحمد تندی تریو شو:
ــوږی نه يم.
ښځې یوه زړه برستنه پر توشکه هواره کړه.
شېرمحمد اوږد وغزېد ، څراغ ته يې ور پوکړل ، ورو يې وویل:
ــادې! سهار وختي يو چېرې ځم.
د ښځې حیرانه غږ يې واورېد:
ــچېرته ؟
سړي وخندل:
ــيو پخوانی ملګری مې وليد ، د مالونو سوداګر دی ، له هزاره جاته غواوي او پسونه راولي ، ويل يې چې دا ځل د ډېرو مالونو د راوستلو نيت لرم ، راسره لاړ شه ، ښه مزدوري به درکم.
ښځې په خواره خوله وویل:
ــوی زويه! وخت خراب دی ، همدا کاريز کني دې ښه دی ، وچه ، لنده رارسيږي.
شېرمحمد وخندل:
ــزړه مه خوره ، درې ، څلور ورځې وروسته بېرته راځم.
د ښځې خوبولی غږ يې واورېد:
ــخدای دې له سختيو وساته.
شېرمحمد پر اړخ راواووښت ، ورو يې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــادې! په کور کې څو روپۍ دي ؟
غوږ يې ونيو ، خرهارى اورېدل کېده.
پاو ووت ، سرې د کوټې له کونجه برستن ورواخيسته ، ورو يې دروازه خلاصه کړه ، دباندې سوړ باد چلېده ،
دالان ته لاړ ، د تناره سر لوڅ و ، لاندې انګار سره رڼا کوله ، تورپيکۍ تناره ته پښې ورغځولې وې.
شېرمحمد برستنه په غولې کېښوده ، ورو يې وويل:
ـــهرات ته تګ پيسې غواړي.
د نجلۍ سترى غږ يې واورېد:
ـــيو بنګړى به خرڅ کو.
شېرمحمد په بيېړه له دالانه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

یودم چیغه شوه:

ـــ بلا!

درب شو ، ور له دېوال سره ولګېد ، کوټه سړې هوا ونیوله.

شېرمحمد لاس په غولي وتپاوه ، لاسي بټۍ په ګوتو ورغله ، رڼا شوه ، د کوټې دروازه خلاصه وه ، باز محمد غلی په کونج کې ناست و ، سترګې یې ردې راختلې وې.

شېرمحمد په خوبولي غږ وویل:

ـــ څه خبره ده ؟

یودم یې زړه ولړزېد.

د اورلګېد دانه بله شوه ، څراغ ولګېد ، زړې ښځې په وارخطایي وویل:

ـــ څه ټکه را پرېوته ؟

د هلک ژبه بنده شوه:

ـــ به ، به ، بلا!

چیغه یې کړه!

ـــ په دالان کې بلا ده.

شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، د کوټې ور یې پورې کړ ، په خشکه یې وویل:

ـــ لوی سړی یې! بلا له کومه شوه!

ښځې وویل:

ـــ دا نیمه شپه ګوره! په دالان کې دې څه کول ؟

ـــ تږی وم ، له ګړي مې اوبه را اخیستې.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

ـــ ماغزه مې مه راخوره ، ویده شه!

هلک په وېره وویل:

ـــ لالا! په کوران که درواغ درته وایم ، په دالان کې بلا ده ، پښه مې ورسره ولګېده ، زګیروی یې شو.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

ـــ ورور دې ستړی دی ، له خوبه یې مه باسه.

ـــ ادې! بلا ده.

شېرمحمد چیغه کړه!

ـــ چوپ!

هلک په برستن کې ننوت.

ښځې څراغ ته ور پو کړل.

ښه شېبه ووته ، بازمحمد ورو وویل:

ـــ ادې! تږی یم.

څراغ ولګېد.

شېرمحمد په بیړه ور وکتل ، ښځې تکری په ویښتو ورکش کړ ، ولاړه شوه.

شېرمحمد کېناست ، وارخطا یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__اوبه زه ورته راوړم.
ولاړ شو ، د ښځې له لاسه يې څراغ ور واخيست ، له کوټې ووت.
تورپيکۍ پرته وه ، د څراغ ژېړه رڼا يې له خيرنې بړستنې په راوتلې سپين مخ لګېدله ، سترګې يې پټې وې.
شېرمحمد ګړی کوږ کړ ، پلاستيکي بدنۍ تر نيمايي له اوبو ډکه شوه ، ولاړ شو ، زړه يې تر خولې راووت.
زړه ښځه د دالان په وره کې ولاړه وه ، سترګې يې رډې راختلې وې ، نجلۍ ته يې کتل...يودم يې له خولې ځګونه راووتل ، ړنګه شوه ، سر يې د وره له چوکاټ سره ولګېد.
شېرمحمد منډه ور واخيسته ، غبرګ لاسونه يې ترې تاو کړل. تورپيکۍ چيغه کړه ، کېناسته ، په بيړه يې څادر ته لاس ور وغځاوه.
شېرمحمد زړه ښځه په غېږ کې واخيسته ، ورو يې وويل:
__څراغ درسره راواخله.
تورپيکۍ په حيرانۍ ورته کتل...
سړی له دالانه ووت. نجلۍ څراغ پسې واخيست.
شېرمحمد خپله مور په توشکه پرېيسته ، هلک دېوال ته ولاړ و ، په راوتليو رډو سترګو يې په ګونځې ګونځې څادر کې پيچلې نجلۍ ته کتل...
د ښځې خرهاری شو ، چيغه يې کړه ، لاس يې په شدت له دېوال سره ولګېد.
شېرمحمد په بيړه تر دواړو متو ونيوله. وېې ويل:
__پښې يې ټينګې ونيسه!
تورپيکۍ د ښځې په دواړو پښو لاسونه کېښودل. ښځه يوه شېبه پورته پورته غورځېده ، وروسته ارامه پرېوته.
تورپيکۍ په وارخطايي وويل:
__پيريان يې دي ؟
کوم ځواب يې وانه ورېد.
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
__تندی يې وينې دی.
شېرمحمد څراغ ور نږدې کړ ، ورو يې وويل:
__ صندوق وګوره ، يوه ټوټه پيدا که!
تورپيکۍ لرګين صندوق ته ور وښوېده ، دړه يې پورته کړه ، بازمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ يې په ځنګ ووهله ، هغې پر غولي لاس کېښود.
هلک په بيړه يوه ټوټه ور پورته کړه ، شېرمحمد ته يې ونيوله ، سړي په خشکه وويل:
__دا خو پرتوګ دی.
تورپيکۍ په صندوق کې زړې جامې سره وتوشپلې ، يو لوی دسمال يې راواخيست ، د دسمال يوې څنډې ته غوټه ور لوېدلې وه ، خلاصه يې کړه ، څو چړمولې شلګون نوټونه لاندې ولوېدل. دسمال يې سړي ته ونيو ، له غولي يې نوټونه ور پورته کړل.
بازمحمد لاس ور وغځاوه ، نوټونه يې د نجلۍ له ګوتو ويستل ، په صندوق کې يې واچول.
سړي د خپلې مور تر تندي دسمال تاو کړ ، شا ته يې غوټه ور واچوله ، غلی کېناست.
تور پيکۍ وره ته نږدې ، خړ دېوال ته ولې ولګول ، هلک هم پر صندوق سر ايښی و ، نجلۍ ته يې په کرکه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شېبه ووته ، هلک په ناستو وېده و ، نجلۍ غولي ته کتل ، سړي هم خپلې مور ته وچې سترګې نيولې وې.
وخت ووت ، چرګانو نارې وهلې ، ملا اذان وکړ.
تورپيکۍ ورو ولاړه شوه ، لاسي بتۍ يې له غولي ورپورته کړه ، له کوټې ووته. .
پاو ووت ، د ښځې زګيروی شو ، سترګې يې رڼې کړې ، شېرمحمد ته يې وکتل ، مخ يې دېوال ته ور وګرځاوه.
سړي وويل:
__ادې! ته سمه نه يې پوه شوې.
ښځې پزه پورته کش کړه ، غړيو واخيسته.
د سړي شونډې وخوځېدې:
__زه به ټوله کيسه درته وکم.
ښځې په نيولې غږ وويل:
__دا مرداره دې له کومه کړه ؟
ويې ژړل ، ديوال ته ور نږدې شوه.
د شېرمحمد تندی تريو شو:
__خبره خو واوره!
ښځې ژړل...
سړی غلی و.
ښځې په ژړا کې وويل:
__ پزه دې را پرې کړه!
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__تورپيکۍ نوميږي.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
__زار (زهر) دې تر خوله سه ، شرميږي نه ، نوم يې هم اخلی.
سړي چيغه کړه:
__دا دهغه مړي خور ده ، ورور يې تربرونو ور وژلی ، دې هم ځان سيند ته واچاوه ، له اوبو مې راويسته ، بله چاره نه وه ، دا بايد تر هراته ورسوم ، هلته يې خور اوسيږي. پوه شوې!!!
ښځې خپل سر ته لاس ور ووړ ، په نيولي غږ يې وويل:
__ د خلکو خولې به ښنګه بندې کړې ، ځوانه نجلۍ دې کورته راوستې ، کوم يوه ته به لووې (قسمونه) خورې چې راتښتولې دې نه ده.
شېرمحمد غولي ته کتل.
ښځې وويل:
__همدا اوس يې له کوره وباسه!
سړي چيغه کړه!
__چېرته لاړه شي!
__بلا مې ورپسې ، موږ خو يې ذمه نه ده اخيستې.
شېرمحمد وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــګوره ادي! له خدايه ډار په کاردی! اوس خو رڼا شوه ، نه يې له کوره ايستی شم او نه هم چېرته ورسره تلی شم ، نن ورځ به ورته وګورو ، که خدای کول ، سبا به يې د ملا تر اذان مخکې له کوره وباسم ، تر هراته به ورسره لاړ شم ، ثواب دی ، څوک خبرېږي ؟

ښځه په خبره کې ور ولوېده:

ـــولې! له لوټې خو نه ده پيدا! پلارګنۍ لري ، ته يې بدي کولای شې ؟

ـــهغوی فکر کوي چې مړه ده ، نه خبرېږي.

ښځه ورور ورو سونګېدله...

بازمحمد وټوخل.

شېرمحمد وويل:

ـــوه هلکه! پام چې چا ته دې تر خولې ونه وځي!

هلک وارخطا سترګې ور واړولې.

شېرمحمد چوترې ته لاړ ، رڼا وه ، په اسمان کې سرخې ښکارېده. سړي په يخو اوبو اودس وکړ ، بېرته کوټې ته ننوت.

ښه شېبه ووته ، د لمر ژېړې ، ببسبکه وړانګې د پردې پر پاسنۍ برخه لګېدلې. زړه ښځه هماغسې پرته وه ، سرې په بړستن کې ناست و ، هلک هم لرګين صندوق ته ولې لګولې ول ، غولې ته يې کتل...

د وره کړپ شو ، باز محمد ورته وکتل ، تورپيکۍ ګليمې دسترخوان هوار کړ ، پيالې وکړنګېدې ، سړي په بيړه له سره بړستن ليرې کړه ، پر دسترخوان څو پاستې ، پيالې او توره چايجوشه ايښې ول.

تورپيکۍ په رېږدېدلې غږ وويل:

ـــبوره مې پيدا نه کړه!

ښځې ور وکتل ، چيغه يې کړه:

ـــووزه بېشرمې نجلۍ ، په کور هم راکډه شوې!

تورپيکۍ وژړل ، په منډه له کوټې ووته.

ښځې بېرته مخ دېوال ته ور وګرځاوه.

شېرمحمد ورو وويل:

ـــبوره را واخله.

باز محمد له تاخچې زنګنه قوطۍ ور واخيسته ، پر دسترخوان يې کېښوده ، بېرته په خپل ځای کېناست.

سړي پاستې ته لاس ور وغځاوه ، تود و ، يو سوځيدلی ځای هم نه پکې ليدل کېده.

وخت ووت ، په دسترخوان درې پيالې ايښی وې ، يواځې په يوې کې د چايو شمه ښکارېدله.

شېرمحمد ولاړشو ، دالان ته لاړ. هرڅه منظم وو ، غابونه پرېمينځل شوي ول ، پلاستيکي فرش جارو ښکارېده ، په تناره کې اور بل و.

شېرمحمد د دالانه په وره کې په جګو پښو کېناست ، تورپيکۍ ته يې وکتل ، پزه يې د تناره په اېرو توره وه ، ورو يې وويل:

ـــلمر راوخوت ، نن تګ نه کيږي.

نجلۍ غلې دېوال ته ناسته وه.

شېرمحمد سوړ اسويلی ويست.

نجلۍ وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــتاسو ته مې غم جوړ کړ.
شېرمحمد له دالانه ووت ، کوټې ته لاړ ، باز محمد نه و ، مور يې هماغسې پرته وه.
سرې کېناست ، پياله يې له چايو ډکه کړه ، ورو يې وويل:
ـــادې! ضد مه کوه ، چاى وخوره!
ښځې حرکت ونه کړ.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، بازمحمد په وره کې ودرېد ، په سترې ساه يې وويل:
ـــلالا! ګلمير خبر دی.
د سړي زړه ولړزېد ، زړه ښځه په ځاى کې کېناسته ، سترګې يې رډې راختلې وې.
شېرمحمد وويل:
ـــله کومه ؟
ـــويل يې چې کوچيني ورور يې د شپې بولې کړې وې ، سهار يې مور توشکه بام ته خېژوله چې زموږ په سراى کې يې نجلۍ ليدلې وه.
زړې ښځې په غريو کې وويل:
ـــاوس مو مخ تور شو.
د باز محمد شونډې وخوځېدې:
ـــګلمير پوښتنه کوله چې هغه نجلۍ څوک ده ؟
شېرمحمد وويل:
ـــتا څه ځواب ورکړ ؟
ـــهيڅ! منډه مې راواخيسته.
زړه ښځه اوږده وغزېده ، سونګى يې شو ، برستن يې پر سر ور کش کړه.
دروازه وټکېده ، د شېرمحمد رنګ والوت ، هلک له کوټې ووت ، سړى اورسۍ ته ور نږدې شو ، د انګړ دروازه نيمکښه وه ، باز محمد په دروازه کې ودرېد ، بيا يې د کوټې خواته منډه راواخيسته ، ويې ويل:
ـــد ګلمير وړه خور ده ، وايي چې يو اورلګيت پور راکه!
د انګړ د دروازې غنجا شوه ، شېرمحمد په بيړه له ورسۍ ور وکتل ، وړه نجلۍ په انګړ کې ولاړه وه ، ببر ، سره نښتې ژيړ ويښته يې ول ، شاوخوايې سترګې اړولې.
سړي د اورسۍ پله خلاصه کړه ، سر يې د باندې ويست ، زوروه چيغه يې تر خولې راووته:
ـــووزه له کوره!
نجلۍ په بيړه مخ واړاوه ، منډه يې کړه ، تندى يې ددروازې له پلې سره ولګېد ، شا په تخته ولوېده ، په ژړا له انګړه ووته.
شېرمحمد په غوسه وويل:
ـــد سپي لور يې د جاسوسۍ له پاره راليږلې وه.
د ښځې ژړغونى غږ يې واورېد:
ـــخپله لمن مو په خپله په سر راواړوله.
شېرمحمد چيغه کړه!
ـــبس که نور! اوس څه وکم ، ځان ووژنم که دا!
ښځې ژړل ، باز محمد لړزې اخيستى و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:

ــولي داسې راته ولاړ يې ، سره غرمه دې کړه ، بلا وهلی يې ، غوا له لوږې مړه شوه.

هلک په بېړه له کوټې ووت.

سړی په خپل ځای کېناست ، سر يې پر زنګنو ولګاوه.

ښځينه غږ يې واورېد:

ــد بازمامد مورې!

زړه ښځه په بيړه کېناسته ، ټکری يې په سر سم کړ ، په منډه د باندې ووته.

شېرمحمد ورسی ته ورنږدې شو ، په انګړ کې چاغې ښځې د وړې نجلۍ لاس نيولی و.

د شېرمحمد مور ورمخته شوه ، چاغې ښځې په ګيله من انداز وويل:

ــد خدای پار دی ، دا نجلۍ نو د وهلو ده ؟

د شېرمحمد مور په خواره خوله وويل:

ــد ګل مير مورې! خدايکه يې لاس ور وړی وي.

چاغې ښځې د وړې نجلۍ پر تندي لاس کېښود:

ــوی تروري! دا نجلۍ خو دورواغ نه وايي ، تندي ته يې وګوره ، خومره پړسيدلی دی.

زړه ښځه ور مخته شوه ، نجلۍ يې پر تندي ښکل کړه.

چاغې ښځې يودم وخندل:

ــهغه نجلۍ څوک ده ؟

زړې ښځې په بيړه وويل:

ــکومه نجلۍ ؟

ــوی تروري! ځان ولې ناکاره اچوې ، په خپله مې له بامه وليده ، تکه سپينه ، نری نجلۍ وه ، په چوتره کې يې پيالې پريوللې.

زړه ښځه وارخطا شوه:

ــهغه ، هغه

شېرمحمد په منډه له کوټې ووت ، په چوتره کې ودرېد ، چيغه يې کړه!

ــته يې څه کوې ؟

چاغې ښځې په خپل مخ ټکری ورکش کړ ، په وېرېدلي غږ يې وويل:

ــوی ورور‌ه! پوښتنه خو بد کار نه دی.

شېرمحمد چيغه کړه!

ــپه تا پورې اړه نه لري ، ووځه له کوره!

ښځې وړه نجلۍ له لاسه ونيوله ، په منډه له دروازې ووته.

زړه ښځه د چوترې پر ژۍ کېناسته ، سر يې وځړېد ، يو دم يې وژړل.

شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. تورپيکی د دالان په وره کې ولاړه وه ، ځان يې په څادر کې پيچلی و ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد د انګړ دروازې ته وکتل ، دوه تنکي ځوانان په کوڅه کې ولاړول ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد تر چوترې کښېنته شو ، څوانانو منډه واخیسته ، سړی ورغی ، دروازه یې پورې کړه. نیغ کوټې ته لاړ ، شېبه وروسته بېرته راووت ، د دالان خوا ته یې ګام واخیست ، زړې ښځې ورته وکتل ، یودم ولاړه شوه ، د سړي له ګوتو یې تور خیرن ټیکری ویست ، په غوسه یې وویل:

__دا زما ټیکری دی.

شېرمحمد یوه شېبه ولاړ و ، بیا د چوترې پر ژۍ کېناست ، ورو یې وویل:

__ادې! تر اوسه کومې نجلۍ زما صفت درته کړی دی ؟

زړې ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

د سړي سر وځړېد:

__ته ووایه! دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

ښځه غلې وه.

شېرمحمد سوړ اسویلی ویست ، ورو یې وویل:

تر دېرشو اوښتی یم ، خو تر اوسه یوې نجلۍ هم نه دي راته خندلي ، که خندا هم ورغلې وې ، زما په پزه پورې یې خندلي دي ، ان تا به هم تر اوسه له زړه نه یم ښکل کړی. ته ووایه! کوم رنګ ، کوم کمال ، کوم مال ، کوم دولت ، دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

شېرمحمد غلی شو ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، ورو یې وویل:

دا نه چې زه زړه نه لرم ، خوک مې نه خوښیږي ، خو زه په خپله هم کومې نجلۍ ته نه شم کتلای ، فکر رالوېږي چې ټوله دنیا راپورې خاندي ، ان په وړکتوب کې به مېږو او اوزو هم راپورې خندل ، له ما به یې بد راتلل ، لیرې به رانه ګرځېدې ، اوس هم په کلي کې یواځې ټوکو ته جوړ یم ، که په جومات کې د بدرنګۍ خبره رامینځته شي ، ما مثال ورکوي ، ان په انسانانو کې مې نه شمیري ، نو دا نجلۍ به ولې راپسې راتله ؟ ته ووایه! په یوه شپه کې بیا بل نارینه وربانديې ورور شو او راسره جوړه شوه.

د انګړ دروازه وټکېده ، شېرمحمد ولاړ شو ، د ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې. نجلۍ د دالان په وره کې ناسته وه ، ژړل یې!

سړي دروازه خلاصه کړه ، زړه یې ولړزېد ، درې تنه ولاړ ول.

شېرمحمد شاته وکتل ، زړې ښځې ته یې اشاره وکړه ، هغه په کوټه ننوته.

شېرمحمد په لوړ غږ وویل:

__راځئ!

بوډا تر مخ و ، لکړه یې لګوله ، دوو نورو له عمره پخو سړو ټیټ سرونه نیولي ول.

بوډا چوترې ته ودرېد ، شېرمحمد تر ولیو ونیو ، سړی پر چوتره وخوت. په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__شېرمامده زویه ، دا ځای ښه دی ، پیتاوی لري.

شېرمحمد په منډه له کوټې دوه بالښته راویستل ، بوډا لکړه دیوال ته ودروله ، بالښت ته کېناست ، دوو نورو کلیوالو مخامخ پلتۍ ووهلې.

شېرمحمد په ولاړو وویل:

__څه رنګه چای ، تور که شین ؟

بوډا وټوخل ، په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__همدا اوس له چایو را ولاړ شوم ، خوله مې لا توده ده ، کېنه زویه! یو خو خبرې به سره وکو.

شېرمحمد پر هوار پلاستیکي فرش کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول غلي ول.
بوډا وخندل ، په خندا کې ټوخې واخیست ، ورو یې وویل:
__په جومات کې مې سبق (تلاوت) وایه چې غلام مامد راغی ، ویل یې چې کډې یې له بامه کومه نجلۍ لیدلې وه.
د شېرمحمد سر وځړېد.
بوډا په رېږدیدلي غږ وویل:
__زویه! دا رښتیا ده ؟
شېرمحمد ځمکې ته کتل...
مخامخ ناست ډنګر سړي وویل:
__د بازمیر زوی هم همدا خبره کوله ، ویل یې چې د انګړ له خلاصې دروازې یې کومه پېغله لیدلې وه. نښه یې دا چې خادر یې اغوستی و.
شېرمحمد په غوسه ور وکتل.
بوډا وویل:
__زویه! دا کوچینی کلی دی ، ټول خپل سره پراته یو ، یو بل پېژنو ، د یوبل کورونه را مالوم دي ، پردی سړی له لیرې راکې ښکاري. دا نجلۍ څوک ده او دلته څه کوي.؟
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__دا د هغه مړي خور ده چې له کاریزه مو راویست.
د کلیوال سترګې رډې راوختې.
بوډا په بیړه وویل:
__نو دلته څه کوي ؟
__زه هلته ورغلی وم.
کلیوالو په حیرانۍ ورته کتل...
بوډا وویل:
__تا هلته څه کول ؟ کور دې یې له کومه پیدا کړ ؟
د شېرمحمد سر وځړېد:
__کیسه اوږده ده ، ټولې خبرې نه شم درته کولی ، دومره درته وایم چې تره یې د هغې ورور وژلی ، نجلۍ هم ځان سیند ته واچاوه ، له اوبو مې راویسته ، قول مې ورسره وکړ چې تر هراته به یې رسوم ، هلته یې خور واده ده.
شېرمحمد غلی شو ، کلیوالو وازې خولې نیولې وې.
بوډا په ترېو تندي وویل:
__ښه دې نه دي کړي ، کلي ته دې بدې راوړه.
شېرمحمد غلی و.
یوه کلیوال وویل:
__اوس هم ناوخته نه دی ، احوال به ور ولیږو ، ورته وبه وایو چې ته نه وې خبر ، نجلۍ په پټه درپسې راغلې وه.
شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــوژني يې.
هماغه سړي وويل:
ــدا دهغوی کار دی. سپکه يې ور اړولې ، بايد چې ويې وژني.
شېرمحمد څمکې ته کتل.
بوډا وويل:
ــنظام الدين په حقه دی ، وړه خبره نه ده ، وينې به تويې شي.
شېرمحمد غلی و.
بل کليوال وويل:
ــارام کلی دی ، بدي مه ورته راوړه!
شېرمحمد په بيړه سر پورته کړ ، په غوسه يې وويل:
ــبدي ته يې زه ولاړ يم ، که مرم ، نوزه به مرم ، تاسو يې له غمه خلاص ياست.
بوډا لکړې ته لاس ور وغځاوه ، په زحمت ولاړ شو ، په رېږديدلي غږ يې وويل:
ــموږ غاړې دربانديې خلاصي کړې ، نور دې خپله خوښه ، خو يوه خبره مې واوره ، دا خلک اخر خبرېږي ، بيا به اوبه له ورخه تېرې وي.
شېرمحمد غلی و.
کليوال له انګړه ووتل.
زړه ښځه راغله ، په چوتره کې کېناسته ، په چيغو چيغو يې وژړل.
شېرمحمد څوړند سر ناست و.
تورپيکی له دالانه راووته ، ژړل يې ، کوټې ته لاړه.
باز محمد له اوبو ډک سطل غواته کېښود.، سرې ور وکتل ، ورو يې وويل:
ــزما پېکی راواخله.
هلک کوټې ته لاړ ، يودم يې چيغه کړه!
ــلالا!
شېرمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ پر ترلې بستره ناسته وه ، سترګې يې پټې وې ، د ښکارې ټوپک توره خوله يې ، خپلې سپينې زنې ته نيولې وه.
سړي پرې ور توپ کړل ، درز شو ، کوټه تور لوګي ونيوله.
شېرمحمد ورو نجلۍ ته وکتل ، هغه پرته وه ، يوه خوا مخ يې تک تور ښکارېده.
سړي په بيړه د هغې پرسر ګوټې وتپولې ، وينه نه وه ، د سوځېدلو ويښتو بوی ته.
زړه ښځه پر نجلۍ ور پرېوته ، پر اړخ يې راواړوله ، د هغې په تورو پيچلو ويښتو کې يې ګوټې ننه ايستې ، نجلۍ سترګې رڼې کړې ، وارخطا يې يوې بلې خواته وکتل ، يودم يې کوکه کړه ، په چيغو چيغو يې وژړل.
ښځې د هغې سر پر خپل ټټر پورې ونيو.
انګړ ته دوه کليوال ور ننوتل ، د يوه په لاس کې بېلچه وه. شېرمحمد له ورسۍ سر ور ويست ، ويې ويل:
ــله بازمامده خطايې تک وشو.
يوه کليوال ور غږ کړ:
ــ څوک خو به ژوبل نه وي.
ــنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه له انګړه ووتل.
شېرمحمد خپل ورور ته وکتل ، هغه لړزېده.
سړي وويل:
__د انګړ دروازه و تړه.
هلک له کوټې ووت.
شېرمحمد غولي ته وکتل ، پلاستيکي فرش ورو لوټو نيولی و. چت ته يې سترګې ور واړولې ، له تيوتې تړلې مسطح يوه لويشت سوری وه.
تورپيکۍ خپل تندی د ښځې پر ټټر ايښی و ، په چيغو چيغو يې ژړل....
ښه شېبه ووته ، نجلۍ په ژړا کې وويل:
__زه ځم.
تول غلي ول.
تورپيکۍ ولاړه شوه ، خړ څادر يې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد وويل:
__ته به هېچېرې هم نه ځې.
نجلۍ له کوټې ووته ، شېرمحمد پسې ولاړ شو ، په چوتره کې يې مخې ته ودرېد ، ورو يې وويل:
__لېونتوب مه کوه.
څنګ ته يې وکتل ، چاغه ښځه د انګړ تر دېوال ور هاخوا ، پر بام ولاړه وه.
شېرمحمد ، نجلۍ تر مټ ونيوله ، دواړه کوټې ته لاړل.
تورپيکۍ د دېوال کونج ته کېناسته ، سر يې وځړېد ، په چيغو چيغو يې وژړل...
سړی پر تړلې بستر ه کېناست ، د زړې ښځې په سترګو کې اوښکې راتولې وې.
تورپيکۍ په ژړا کې وويل:
__تاسو ته مې غم راووړ.
ښځه غلې وه.
شېرمحمد وويل:
__اوس په دې خبرو پسې مه ګرځه! سبا به ځو.
ښځه د باندې ووته ، شېبه وروسته د نجلۍ په لوخو اوړو تور ، خيرن ټکرۍ ولوېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۱)

سهار وختي و ، د ولسوالی په بازار کې د سړک دواړو غاړو ته خړ دوکانونه ولاړ ول ، د کورونو غونډې لرګينې دروازې يې لرلې ، دروازې پورې وې ، يواځې يوځای په چنګکونو پورې غوښې ورنونه راځړېدل ، څو ګامه ليرې څلور__ پينځه خيرن سپي پراته ول ، سرو ځړېدلو غوښو ته يې مرې سترګې نيولې وې.

شېرمحمد د سړک پر غاړه ولاړ و ، ليرې په يوه موټر پسې سپېرې دوړې رواني وې ، دوړې د بازار خواته راتلې ، شېبه وروسته د سړي تر څنګ په خاورو لړلی سراچه موټر ودرېد. موټروان د څنګ ښيښه کښته کړه ، ورو يې وويل:

__ښار ته ځې ؟

شېرمحمد ور وکتل ، د موټر د مخې سيټ خالي و ، شا ته درې تنه ناست ول.

شېرمحمد وويل:

__له ما سره سياه سره ده.

__موټروان وخندل:

__وروره! د مخې په سيټ کې دوه تنه کېنوو.

__نه! ځای تنګ دی.

د شا دروازه خلاصه شوه ، له موټره دوه تنکي ځوانان را کښته شول ، يوه يې وويل:

__موږ به مخته لاړ شو.

شېرمحمد شاته وکتل ، توربيکی خړ دېوال ته ناسته وه ، په تور خيرن ټکری کې يې ځان تاو کړی و ، پلاستيکي چوټې (څپلکې) يې په پښو وې.

شېرمحمد ور غږ کړ ، نجلۍ راغله ، لومړی شېرمحمد موټر ته ننوت ، بيا نجلۍ کېناسته.

موټر يو پاو په خامه لاره مزل وکړ ، نجلۍ په دروازې پورې نښتې وه ، کله کله به موټر جمپ وخوړ ، ورون به يې د سړي له ورانه سره ولګېد.

موټر پاخه سړک ته وخوت ، په هواره کې د دواړو تر مينځ څلور ګوتې فاصله وه.

له نيم ساعت مزل وروسته د غزني ښار ته ورسېدل. نېغ زرګرۍ ته لاړل او د سرو زرو يو بنګړی يې خرڅ کړ.

د کندهار تر اډې يې پلی مزل وکړ ، په اډه کې لوی__ واړه موټر ولاړ وو ، خلک يوې بلې خواته ګرځېدل ، يوه موټروان چيغې وهلې.

__کندار ، کندار...

شېرمحمد ورمخته شو. له موټروانه يې د هرات د موټرو پوښتنه وکړه ، د موټروان نظر دا و چې هرات ته مستقيما موټر نه ځي ، دوی دې اول کندهار ته لاړ شي او هلته دې د هرات موټر ته ور وخېژي.

موټروان ناري کړې!

__کندار ، کندار....

يو چا وتوخل ، شېرمحمد ور وکتل ، د تخت پر سر ناست بوډا سترګه ورته ټينګه کړه. دی ورغی ، بوډا وويل:

__پيسې دې ډېرې دي ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

سړي پياله له چايو ور ډکه کړه ، د لاس ګرې ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوو بجو ته له کابله بسونه رارسيږي ، سيده هرات ته ځي ، هم يې کرايه کمه ده او هم يې سيټونه هوسا دي.
بوډا په پلاستيکي خيرن غاب کې د اېښي ډوډۍ ځنډه ور پرې کړه ، ورو يې وويل:
ــزه هم هرات ته ځم. سره ملګري به يو.
شېرمحمد نجلۍ ته اشاره وکړه ، دواړه د تخت پر سر ، کونج ته کېناستل.
شېرمحمد وويل:
ــوږي يې ؟
کوم ځواب يې وانهورېد.
سرې سر هسک کړ ، تورپيکۍ د لرګين تخت تر څنګ تورو بويناکه اوبو ته کتل.
شېرمحمد وويل:
ــوخت ډېر دی ، چای به راوغواړو.
نجلۍ ټکان وخوړ:
ــڅه ؟
ــله بيګا راهيسې مو څه نه دي خوړلي ، چای به راوغواړو.
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شېرمحمد يوه واړه هلک ته اشاره وکړه ، هلک ورغی ، په لوړ غږ يې وويل:
ــکباب ، قابلي ، کړايي ، څه شی درته راوړم ؟
سرې چای او وچه ډوډۍ وغوښتل.
هلک له هماغه ځايه ناره کړه!
ــدوه چايه!
شېرمحمد د تخت په څنډه کې د لرګي ولاړې تمبې ته ور وښوېد. ملا يې پرې ولګوله ، تر څنګ يې تورپيکۍ ته وکتل ، يوه خوا غاړه يې ښکاريدله ، غوږ يې سور و ، د غوږ د پاسنۍ برخې د پېچلو ويښتو څوکې يې سوځېدلې وې.
شېرمحمد مخ واړاوه ، مخامخ د تخت پر ژۍ يو ځوان ناست و ، تر غاړې يې برګ دسمال تاو و ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.
شېرمحمد ، تورپيکۍ ته وکتل ، ورو يې وويل:
ــټکرۍ دې سم که!
نجلۍ په بيړه غاړه پټه کړه ، شېرمحمد ته يې شنې سترګې ور واړولې ، غلې کېناسته.
هلک پر غولي دوه واړه ګيلاسونه کېښودل ، بيا يې په منده غبرګې چاينکې او په پلاستيکي غاب کې وچه ډوډۍ راوړه.
شېرمحمد دواړه ګيلاسونه له چايو ډک کړل ، ويې ويل:
ــد خدای فضل دربانديې وشو. مړه وې.
نجلۍ ګېلاس له ځمکې ور پورته کړ ، شونډې يې وخوځېدې:
ــتاته مې بدې پرېښوده.
شېرمحمد وخندل:
ــبدۍ ته پلمه نه پيداکيږي ، ما خو نه يې راتښتولې ، زه خو دې يواځې تر هراته رسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توریپکۍ سر وځړېد.
د یوه هلک ږغ یې واورېد:
__ژاولې اخلې ؟
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، ډنګر هلک په لاس کې ژاولې نیولې وې.
شېرمحمد وویل:
__ژاولې درته واخلم.
توریپکۍ سر پورته کړ ، نرۍ موسکا یې په ډکو شونډو تېره شوه ، بېرته یې سر وځړېد:
شېرمحمد وخندل:
__احسان نه دربانديږ اچوم ، خپلې پیسې دې دي.
توریپکۍ څه ونه ویل ، شېرمحمد ، هلک ته د لسو روپو نوټ ونیو ، یو پاکټ ژاولې یې نجلۍ ته نږدې پر غولي کېښودې.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، پاکټ یې په موټ کې ټینګ ونیو.
شېرمحمد وویل:
__د خور کور دې د هرات په کوم ځای کې دی ؟
توریپکۍ ورته وکتل:
__نه پوهېږم.
سړي په حیرانۍ وویل:
__نوله کومه به یې پیدا کو ؟
نجلۍ وویل:
__تېرکال مې خور راغلې وه ، ویل یې چې کور ته نږدې یې شو هسک مناورنه دي.
د بوډا غږ یې واورېد:
__ها مناورنه ټولو ته مالوم دي ، له لیرې ښکاري.
شېرمحمد ور وکتل ، بوډا په وړه کتابچه کې څه لیکل.
توریپکۍ په ټیټ غږ وویل:
__ته هرات ته تللی یې ؟
__نه.
دواړه غلي شول.
بوډا په بیړه بوټونه په پښو کړل ، په زوټه (زوره) یې وویل:
__بس راغی.
شېرمحمد د هوټلي شاګرد ته پیسې ورکړې ، دواړه له تخته کښته شول. بس پر پاخه سړک ولاړ و. دړې سره ور وختل ، موټر ډک و ، یواځې شاتنۍ اوږده څوکۍ تشه ښکارېدله. دوی شاتني سیټ ته ځانونه ور ورسول ، توریپکۍ ښیښې ته ور وښوېده ، بیا شېرمحمد کېناست ، ورپسې بوډا ځای ونیو.
بس یوه شېبه ولاړ و ، وروسته یې حرکت وکړ.
شېرمحمد مخامخ وکتل ، بس د اوږده تنګ دهلېز غوندې و ، دواړو غاړو ته د ناستو مساپرو سرونه ځنګېدل ، له پټکو او سر تورو سرونو سره ، ځای ځای شنې چادرۍ او رنګه ټکري هم ښکارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ تر ښېښې د باندې کتل ، بس لمر لوېدو خواته ګړندی روان و ، خړ کورونه ، شنه باغونه ، سپېرې پخځي او ځای ځای سوځېدلي ټانکرونه په تېزۍ سره تېرېدل...
وروسته سپېره دښته راغله ، کله کله به د اوښانو کتار تېر شو ، کوچیاني به چابکې ورسره رواني وې ، د ګڼو کمیسونو ګردې لمنې به یې خوځېدلې.
یو ساعت وروسته ، موټر په یوه خړ بازار کې ودرېد ، کلینر په لوړ غږ وویل چې د بس د ماشین د خولۍ تر پاکېدو پورې مساپر کولای شي چې هوا بدله کړي.
څو تنه له څوکیو پورته شول ، شېرمحمد تورپیکۍ ته سترګې ور واړولې ، ورو یې وویل:
__ځو ؟
دواړه له موټره کښته شول. یو کوچینی بازار و ، دواړو غاړو ته یې خړ دوکانونه ښکارېدل ، کله کله به د موټرسایکل غرهاری شو.
شېرمحمد یوه دوکان ته ور وګرځېد ، څو مالټې یې په پلاستیکي خلطه کې واچولې ، راغی ، دواړه د یوه پلچک پر راوتلي هوار سیمیټ کېناستل. سرې یوه مالټه سپینه کړه. تورپیکۍ ته یې وکتل ، د سپینې ښکې غوندې ښکلې او نازکه ورته ښکاره شوه. هغې مخامخ اوږد غځیدلي غره ته کتل.
شېرمحمد وویل:
__دا د قره باغ د ولسوالۍ علاقه ده. غر ناور نومیږي. څوکې یې کال دوولس میاشتې سپینې وي.
له دې سره یې نجلۍ ته د مالټو کڅوړه ونیوله. تورپیکۍ یوه مالټه ور واخیسته.
شېرمحمد وویل:
__په قره باغ کې کارېزونه ډېر دي. زه د مزدورۍ له پاره ورته راغلی یم. له ډېرو کارېزونو مې ختې را اېستلې دي.
تورپیکۍ ته یې وکتل ، هغې مالټه خوړه. موټروان هارنونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۲)

هوټلي وویل:
__یواځې یوه تشه کوټه لرو ، یوولس سوه اوغانۍ کرایه دربانديې راځي.
شېرمحمد ، نجلۍ ته وکتل ، هغه غلې ولاړه وه ، مخامخ پر مېز ایښي لوی تلویزیون ته یې وچې سترګې نیولې وې. د تلویزیون پر پرده څو نجوني څرخېدلې...
هوټلي وویل:
__څه وایې ؟
شېرمحمد وارخطا شو:
__څه ؟
__کوټه نیسې ؟
__هو صیب!
هوټلي د میز له سره قلم ور واخیست. ورو یې وویل:
__نوم دي ؟
شېرمحمد
__ولد ؟
__څه
__د پلار نوم ؟
__ګل محمد
__دا نجلۍ څه نومیږي ؟
د شېرمحمد تندي ګونځې پیدا کړې:
__څه یې کوې ؟
هوټلي وخندل:
__موږ باید د هر مساپر نوم او ادرس ولیکو ، پولیس یې رانه غواړي ، وایي چې د امنیت له پاره ښه دي.
شېرمحمد وویل:
__توریپیکۍ.
د پلار نوم ؟
__نه پوهیږم.
هوټلي په حیرانۍ ورته وکتل.
شېرمحمد وویل:
__د ښځو له پاره الایده (بیل) ځای نه لرئ؟
د هوټلي حیراني ډېره شوه ، ویې پوښتل:
__دا نجلۍ دې څه ده ؟
شېرمحمد وارخطا شو:
__هیڅ ، نه ، نه ، ښځه.
توریپیکۍ په بیړه مخ ور واړاوه ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې بغور (اننګي) سره ول ، سر یې وځړېد.
هوټلي د مېز پر سر د ایښي تلیفون ګوشۍ ورپورته کړه. ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلاندې راشه!
شېرمحمد او نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل...
لنډ وخت ووت ، په توره دریشۍ کې له ونې ټیټ سړی پر زینو راکښته شو ، هوټلي د هغه غوږ ته خوله ور نږدې کړه ، نوي راغلي سړي شېرمحمد ته وکتل ، ورو یې وویل:
ـــتذکره لرې ؟
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل...
سړي بله پوښتنه وکړه:
ـــدا نجلۍ دې څه کیږي ؟
د شېرمحمد سترګې رډې راوختې ، توریکۍ یې تر مټ ونیوله ، دواړه د لویې ښېښه یې دروازې خواته روان شول.
سړي پسې غږ کړ!
ـــهی! چېرې ځې ؟
شېرمحمد مخ ور وانه ړاوه ، ده هماغسې د توریکۍ مټ ټینګ نیولی و ، دواړه د کتار څوکیو تر مخې تېر شول.
هماغه سړي چیغه کړه!
ـــودرېږه! نجلۍ دې راتښتولې ده!
شېرمحمد پښو ته زور ورکړ ، توریکۍ تېزه پسې روانه وه ، د خیرن ټکري پیڅکه یې د یوه مېز پر سر تېره شوه ، نمکدانۍ ورغړېده ، لاندې پر سپینو کاشیو ولګېده ، مالګه باد باد شوه.
دواړه تر ښېښه یي دروازې ووتل ، مخامخ یې پر عمومي سړک منډه ور واخیسته ، د یوه موټر له ټایرونو کرښنده اواز پورته شو ، ودرېد ، د ځنګ ښېښه ټیټه شوه ، یوه ځوان سر راویست ، په خشکه یې وویل:
ـــهی ، لوده ، دهاتي.
شېرمحمد ور ونه کتل ، یواځې ارته سږمې یې د سوځیدلي ربړ له بویه ډکې شوې. دواړه تر سړک پورې وتل.
په پیاده رو کې یې منډه کړه ، شېرمحمد په بیړه شاته وکتل ، د بندو دوکانونو پر سرونو د ګروپونو ژېړې او سپینې رڼا وې ښکارېدلې ، لیرې د هوټل تر مخ په سپینه رڼا کې د تورې دریشۍ والا ولاړ و ، یو لاس یې غوږ ته نیولی و ، بل لاس یې خوځېده ، داسې لکه له چا سره چې په مبایل خبرې کوي.
شېرمحمد یوې کوڅې ته ور تاو شو ، نجلۍ وارخطا وه ، په سړي پسې یې ګړندي ګامونه اخیستل....
دواړو د کوڅې تر پایه په یوه ساه ځانونه ورسول ، پوخ سړک په مخه ورغی ، سړي د نجلۍ مټ پرېښود ، لنډ راتاو شول ، د موټر تېزه رڼا یې پر سترګو ولګېده ، ګامونه یې ورو کړل ، یو کوچینی موټر ، په چټکۍ تر ځنګ تېر شو.
شېرمحمد سره ساه واخیسته ، دواړه د سړک پر غاړه غلي روان شول. چوپه چوپتیا وه ، دوی یواځې د څپلو بوټونو او څپلکو د تلیو ټکا اورېدله ، کله کله به له لیرې د یوه موټر ژېړه رڼا د تړلو دوکانونو پر سپینو اهن چادرو ولګېده. نور داسې څه نه وو چې حرکت ولري.
ځای ځا ی به درې ، څلور منزله تامیرونه په مخه ورغلل ،په ځینو کې به د ګروپونو ژېړې او سپینې رڼاوې ښکارېدلې.
دوی ښه شېبه مزل وکړ ، وروسته توریکۍ ودرېده ، په نیولي غږ یې وویل:
ـــچېرې ځو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرمحمد سر وخړېد.
نجلۍ تر پاخه لښتي ټوپ کړ ، د دوکان پر سیمیټي زینه کېناسته.
شېرمحمد یوه شېبه غلی و ، بیا ور مخته شو ، نجلۍ ته مخامخ ودرېد ، د هغې ټکری په غاړه کې پروت و ، تورو ویښتو یې د ګروپ ژېړې رڼا ته سره لمبه کوله.
شېرمحمد د نجلۍ تر څنګ کېناست ، ورو یې وویل:
__زه نه وم ملامت ، هوټلي شکي شو ، له مجبورۍ مې د(ښځې) نوم واخیست.
تورپیکۍ په غریو کې وویل:
__کاشکې له هغه سپین ږیري سره تللې وای ، څومره ټینګ شو ، ویل یې چې خپل کور یې دی. اوس به په دې نیمه شپه کې څه کوو ؟
شېرمحمد غلی و.
له مخامخ کوڅې څو کوڅه ډب سپي راووتل ، مخکینی سپی ودرېد ، نورو سپیو هم پښه ونیوله ، یوه شېبه یې په پیاده رو کې ناستو بنیادمانو ته وکتل ، بیا د یوه موټر تېزه رڼا پرې ولګېده. سپیو حرکت وکړ ، د سړک په مینځ کې مخ کښته لیکه روان شول ، سرونه یې ځړېدلي وو.
یو موټر ښویه تېر شو ، څو یودم یې بریک ونیو ، بېرته په شا راغی ، د موټر په رڼو ښېښو کې څو ځوانان ښکارېدل ، دوی یوه شېبه پر سیمیټي زینه دوو ناستو کسانوته وکتل ، یودم یې وخندل ، د موټر ټایرونه ځای پر ځای تاو شول ، له سلنسر څخه غوټه تور لوګی راووت.
بېرته چوپه چوپتیا شوه. یواځې د تورپیکۍ د ژامو کړپا اورېدل کېدله... شېرمحمد له خپل ځانه تاو شوی څادر خلاص کړ ، د نجلۍ پر اوږو یې واچاوه. تورپیکۍ پورته وکتل ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې شنې غټې سترګې وځلېدې. بېرته یې سر ټیټ شو.
شېرمحمد وویل:
__شپه دلته نه شو تېرولی ، ساړه دي. باید یو ځای پیدا کو.
نجلۍ ولاړه شوه ، دواړو په پیاده رو کې حرکت وکړ ، مخکې لاړل ، لیرې ، د دوکانونو په مینځ کې ژېړه لویه ښیښه ښکارېدله ، دوی هماغه لور ته ور وګرځېدل. غټ ګروپ راځوړند و ، ژېړه رڼا ، لاندې پر تور سړک پرته وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، پر خوله شوې ښیښه یې لاس تېر کړ ، خوله د مینځ له خوا وه ، نه پاکېده ، تندی یې پر ښیښه ولګاوه ، د اوبو څاڅکی ورغړېد. په رڼه لیکه کې پر هواره قالینچه څو سوځېدلې وچې ډوډۍ ښکارېدلې ،. ور هاخوا د لرګي کوچینی صندوق خلاصه خوله پروت و.
یو ټیټ خوبولی ږغ یې واورېد:
__نان نیست.
شېرمحمد ښیښې ته نوک ونیو ، ورو یې وټکوله.
دا ځل له دننه پر ښیښه یو لاس تېر شو ، په پاک شوي ځای کې ډنګره پکه ککرۍ ، وړې چوخنې سترګې او سپینه اوږده ږیره ښکاره شول. .
بوډا خپلې سترګې وموښلې ، په غوسه یې وویل:
__کپه نمیفامي ، نان نیست!
یودم غلی شو ، په خړ څادر کې پیچلې نجلۍ ته یې وکتل.
بوډا لویه ښېښه کش کړه ، د شېرمحمد او تورپیکۍ پر مخونو توده هوا ولګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وویل:

ــمسافر استین ؟

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

بوډا ولاړ شو ،. د څنګ دروازه یې خلاصه کړه ، ورو یې وویل:

ــبیاین ، هوا سرد است.

دواړه نانوایي ته ور ننوتل.

بوډا په بیړه زړه بړستنه تر کونجه ونیوله ، توشکه یې ور واخیسته ، د تناره تر څنګ یې ویړه کړه ، ورو یې وویل:

ــبشینین.

دوی کېناستل.

بوډا د بالښت تر څنګ اینښې خولۍ ور پورته کړه ، پر سر یې کېښوده ، و یې ویل:

ــاز کجا آمدین ؟

کوم ځواب یې وانه ورېد.

ویې خندل:

ــپشتون استي ؟

شېرمحمد لنډ ځواب ورکړ.

ــهو.

بوډا هماغسې په خندا کې وویل:

ــفارسي میفامي ؟

ځواب یې وانه ورېد.

ــد کوم وطنه راغلې یې ؟

ــله غزني.

د بوډا خندا زور ونیو ، په خوند یې وویل:

ــشه ، شه ، شه ، د زیارتونو وطن راغلی یې.

یو دم یې خپل ښی لاس د سلامۍ په بڼه خپل تندي ته ورنږدې کړ.

ــسلام ، سلام ، زیارتونو ته سلام.

لاس یې کښته کړ ، په ماته ، ګوډه پښتو یې وویل:

ــمسافر خانه ته چرا نه یې تلی ؟

شېرمحمد وویل:

ــپیدا مو نه کړه ، نابلده یو.

تورپیکی ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.

بوډا وخندل:

ــډوډی مو خوړلې دئ ؟

ــنه!

ــنن له غزني راغلی یې ؟

شېرمحمد وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــهو ، سهار لمانځه مال له کوره راووتو ، تپوله ورخ مو مزل وکړ ، هرات ته د شپې په دولسو راورسېدو.
بوډا مخامخ پر دېوال را ځړېدلې خيرن ساعت ته وکتل ، پاو باندې يوه بجه وه. ورو ولاړ شو ، خنک ته اېښی تر موز يې راواخيست ، خيرنو پيالو ته يې لاس ور وغځاوه ، دواړه پيالې يې له چايو ډکې کړې ، دوې ، درې وچې سرې ډوډۍ يې پر اخبار کېښودې. ورو يې وويل:
ــبخور!
شېرمحمد وچې ډوډۍ ته لاس ور تېټ کړ.
تورپيکی ورو وويل:
ــورته ووايه ، آغا نه پېژني ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د نجلۍ په سپينو بغورو کې سرخي ښکارېده.
شېرمحمد وخندل:
ــاصلي نوم يې څه دی ؟
ــمامد حنيف ، انجنير دی!
بوډا وخندل:
ــپه څوک پسې گرځې ؟
شېرمحمد وويل:
ــخور يې ورته ناسته ده ، نا بلده يو ، درک يې نه شو مالومولی.
د بوډا خندا زور ونيو.
ــهرات لوی شار است ، اگه ادرس نه وي درسره ، نه شې پيدا کولای.
تورپيکی يې په خبرو کې ور ولوېده:
ــد کور تر څنگ يې هسک منارونه دي.
بوډا هماغسې په خندا کې وويل:
ــهلته خو زياد کورونه وجود شته. خير ،منارونه پيدا کول اسان است ، هر ټکسي وان ته ووايې ، رسوي . دواړه غلي شول. د دېوالي ساعت ټکا اورېدل کېدله ، کله کله به د چايو د سورولو (ځښلو) غږ هم پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳)

شېرمحمد جټکه وخوړه ، د لاوډ سپیکر تېز غږ يې په غوږو ننوت ، اذان و. شاوخوا يې وکتل ، تورپیکۍ تناره ته نږدې پرته وه ، خړ څادر پرې هوار و. بوډا هم له ډک تشت لندو وړو څخه کوچینۍ ذغالې (پېړې) بېلولې.

شېرمحمد کېناست ، لونګۍ يې تر سر تاو کړه.

د بوډا خوبولی غږ يې واورېد:

__خوب وکړ ؟

شېرمحمد سترګې وموښکلې:

__هو

بوډا وويل:

__اوس شاګردان به راځي ، شپه تېر شو ، نور به لاړه شې.

شېرمحمد ساعت ته وکتل ، پاو کمې پنځه بجې وې. پر ښيښه يې لاس تېر کړ ، د باندې لا تیاره وه. ورو يې وويل:

__تورپیکۍ !

نجلۍ وېده وه.

سرې خپل غږ په زوټه کړ!

__تورپیکۍ !

څادر وښورېد.

شېرمحمد وويل:

__سهار دی ، ځو به ، نانوايي ته خلک راځي.

نجلۍ کېناسته ، ټکرى يې پر سر سم کړ.

بوډا وويل:

__ټکسي موټروان منارونه مالوم دي.

شېرمحمد بوډا ته لاس ورکړ او له نجلۍ سره يو ځای له نانوايي ووت. د باندې تیاره وه ، پورته ستوري ځلېدل ، سوړ باد چلېده.

دواړه د سړک پر غاړه ورو روان ول ، چوپه چوتیا وه ، کله کله به د جارو کرښنده اواز پورته شو. دوی تر سړک واوښتل ، څلور لارې په مخه ورغله ، يوه تن يوه اوږ ده جارو سړک ته نيولی وه ، خاورې يې جارو کولې.

دواړه ورمخته شول ، سړی له سنه پوخ ښکارېده ، د جامو له پاسه يې نارنجي رنګ ارت جمپر اغوستی و ، هماغسې يې سړک جارو کاوه.

شېرمحمد ورو وويل:

__منارونو ته کومه لاره تللې ده.

سړي هماغسې جارو وهله ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، په لاس يې لوېديځ لورته اشاره وکړه.

دوی تر سړک واوښتل. دوه سړکونه ول ، په مېنځ کې يې تر يوه ځايه بې پاڼې بوټې او لغړ نیالګی ښکارېدل.

ور هاخوا د ګروپونو رڼا دومره زوروره نه وه چې څه دې ښکاره شي.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، ختيځ لور ته اسمان روڼ ښکارېده ، ځای ځای به د دوکانونو د اهن چادرونو د پورته کېدو کرښنده اوازونه پورته شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځای له یوې کوڅې څو تنه راووتل ، څینې په پټو ګانو کې پټ ول ، نورو یې د خپلو جمپرونو او کورتیو په جیبونو کې لاسونه ننه ایستي وو. ټول ځوړند سرونه تېر شول.

شېرمحمد پښه ونیوله ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

__جومات دی ، زه به خدای یاد کم.

نجلۍ د دوکان مخې ته ودرېده. شېرمحمد خو ګامه واخیستل ، کرپ شو ، شاته یې وکتل ، تورپیکۍ ته نږدې ، یوه څوان د دوکان دروازه خلاصوله ، نجلۍ ته یې وچې سترګې نیولې وې.

بېرته ورغی. تورپیکۍ ته یې اشاره وکړه ، دواړه د سړک پر ژۍ روان شول.

د یوه موټر غږ یې واورېد ، شېرمحمد ور وکتل ، ژېړ او سپین رنګ یې درلود. لاس یې ورته وخوځاوه. موټر بریک ونیو ، پاو ورسته د هسکو منارونو تر څنګ کښته شول.

منارونه تر غاړې پورته ژېړبخون ښکارېدل. خو لاندې کورونه لا په سیورې کې پراته ول ، پر پراخ پاخه سړک یو یو موټر تېرېده.

څینې خلک په کارونو پسې روان ول ، تر خولو یې سپین تاوونه پورته کېدل. شېرمحمد یوه دوکان ته ور وګرځېد ، له دوکاندراه یې د انجنیر محمد حنیف د کور پوښتنه وکړه ، هغه نه پېژاند. بیا یې پر بایسکل سپور څوان ودراوه ، څوان هم د (نه) ځواب ورکړ.

وروسته له تورپیکۍ سره یو ځای تر پاخه سړک واوښت ، بلې کوڅې ته داخل شول ، یوه ماشوم له نل څخه اوبه وړې. ورغی ، په ژبه نه شو ورسره پوه.

دوې ، درې ، څلور کوڅې وکتې ، څوک چې به په مخه ورتلل ، دراوه به یې ، خو یوه ته هم د انجنیر حنیف کور نه و مالوم.

د سهار نهه بجې شوې ، دواړه وږي ول ، تودې ډوډۍ یې راواخیستې ، په کوڅه کې د یوه بند دوکان مخې ته د لرګي پر تخت کېناستل.

غلي ول ، د دواړو ژامې خوځېدلې ، وچه ډوډۍ یې خوړه.

شېرمحمد نجلۍ ته وکتل ، پزه او بغور یې سره ول ، ورو یې وویل:

__یخني دې کیږي ؟

تورپیکۍ د (نه) په اشاره سر وخوځاوه. بېرته یې له ډوډۍ څخه وړه ګوله ور بېله کړه.

نږدې ناره شوه!

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارین ، میخریم!

دواړو ور وکتل ، یو بوډا په لاسي کراچۍ پسې روان و. کراچۍ له زړو اوسپنو او شلېدلو پلاستیکي چوټو (خپلکو) ډکه وه.

شېرمحمد ولاړ شو ، له بوډا یې د انجنیر حنیف د کور پوښتنه و کړه. بوډا دربیمې دروازې ته ګوته ونیوله.

تورپیکۍ په چټکۍ ور مخته شوه. په بیړه یې وویل:

__د غزني دی ، دلته په کومه موسسه کې کار کوي.

بوډا وخندل:

__ها ! پشتون است.

تورپیکۍ په لاس کې نېولې ډوډۍ پر اوسپنو کېښوده. منډه یې واخیسته.

شېرمحمد پسې وکتل. د نجلۍ ټکری په غاړه کې پروت و ، تور پیچلې ویښته یې پورته پورته غورځېدل..

کرپ شو ، په لرګیني دروازه ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ناره کړه.

ــنان خشک ، اهن های کهنه... دارین ، میخریم!

کراچۍ حرکت وکړ ، شېرمحمد لاس ور وغځاوه ، توده ډوډۍ يې ورپورته کړه ، خپله برخه يې پر اوسپنو کېښووده.

یوه شېبه ودرېد ، لینګي يې لړزېدل ، زړه يې سستي ورکوله ، د ورکې احساس ور لوېدلی و.

تخت ته ورغی ، څادر يې ورپورته کړ ، سترګې يې له اوښکو ډکې وې ، دروازې ته يې وکتل ، ځنځیر لا ټال خوړ.

یو دم تیرې چیغې شوې ، دوراړه په تېزۍ خلاصه شوه ، توريپکۍ په منډه کوټې ته راووته.

په دروازه کې دوه تنه ودرېدل ، چاغه په عمر پخه ښځه او د هغې په عمر ډنګر نارینه.

شېرمحمد منډه ور واخیسته ، ښځه په غوسه وه ، له خولې يې لاړې بادېدلې ، په خشکه يې وویل:

ــد غله لورې ، په ړنا ورځ د خلکو کورونو ته ورځې.

توريپکۍ ، ټيټ سر ، غلې ولاړه وه ، له خيرن تور ټيکري نه راوتلي سپين لاسونه يې لړزېدل.

شېرمحمدپه وارخطايي وويل:

ــپام ، پام يې نه و ، دې وېل چې د خور کور يې دی.

ډنګر سړی په خبره کې ور ولوېد:

ــچوپ! د انسان به هم دومره پلنه پزه وه! دروازه مو نه شوای ټکولای ؟

دواړه کور ته ننول ، دروازه په شدت له چوکاټ سره ولګېده.

توريپکۍ وارخطا وه ، ټکری او لمن يې لړزېدل.

شېرمحمد وويل:

ــراځه!

نجلۍ ځوړند سر پسې روانه شوه. دوی د کوټې تر پایه پټه خوله ول.

شېرمحمد وويل:

ــخوا مه بدوه.

ځواب يې وانه ورېد.

شاته يې وکتل ، توريپکۍ ځوړند سر ولاړه وه.

شېرمحمد ورغی ، نجلۍ ژړل....

سړي وويل:

ــزړه دې مه خوره ، قول دی ، د خور کور به دې پيدا کوم.

توريپکۍ شنې سترګې ور واړولې ، بغور يې لانده ول.

شېرمحمد وخندل:

ــزړه ته مې نه لوېده چې ته به دومره کمزورې يې.

د نجلۍ سر وخوځېد.

شېرمحمد وويل:

ــهه! واخله.

توريپکۍ ور وکتل. سړي توده ډوډۍ ورته نيولې وه.

نجلۍ په غريو کې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ زړه ته مې نه کيږي.
د شېرمحمد لاس هماغسې غځېدلی پاتې شو. نجلۍ ډوډۍ ور واخيسته.
ورو يې وويل:
ــزما له لاسه سپک شوې.
شېرمحمد وخندل:
ــ دا خبرې راځي.
حرکت يې وکړ ، څو ګامه يې واخيستل ، غوږ يې ونيو ، د سړک پر وړو تيږو د چوټو د لګېدو اوازونه ورپسې ول.
دوی تر يوولسو بجو په کوڅو کې وګرځېدل ، خو درک مالوم نه شو ، اخر يو چا مشوره ورکړه چې نوې ښار ته لاړ شي ، هلته موسسې ډېرې دي. کېدای شي کوم چاته مالوم وي.
دواړه په ټکسي کې کېناستل ، شل دقيقې وروسته په نوي ښار کې ول.
ښکلې سيمه وه ، پراخې او پاکې کوڅې يې درلودې ، پاخه ، عصري کورونه ډېر ول. د ځينو کورونو مخې ته د لرګي غرفې ښکارېدلې ، ځای ځای مسلح کسان ولاړ وو.
شېرمحمد يوې غرفې ته ور وګرځېد ، د انجنير حنيف پوښتنه يې وکړه ، منفي ځواب يې واورېد.
بلې کوڅې ته لاړل ، له يوه ښکلې درې پوړيزې ودانۍ د تورو ښيښو موټر راووت ، شېرمحمد لاس ورته وخوځاوه ، مخکينۍ ښيښه کښته شوه ، دوه ځوانان ناست ول ، شېرمحمد د انجنير حنيف نوم واخيست ، ويې ويل چې په کومه موسسه کې کار کوي ، خو مقابل لوري د موسسې د نوم پوښتنه کوله.
دوی د غرمې تر يوې بجې سرګردانه ول ، څو کوڅې يې وکتې ، نتيجه يې مالومه نه شوه.
دواړه ستړي ستومانه يوه پوخ ديوال ته کېناستل ، يو وسلوال راغی ، له هغه ځايه يې ولاړ کړل.
په بله کوڅه کې ډله نجوني په مخه ورغلې ، ټولې يو رنګ ښکارېدلې ، تورې جامې يې په تن وې ، پر ويښتو يې سپين لنډ ټکري پراته ول. له هرې يوې سره بکس ښکارېده.
تورپيکۍ په بيړه له يوې نجلۍ وپوښتل:
ــمامد حنيف پيژنې ؟ انجنير دی.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل ، غلې ترې تېره شوه.
نورې نجونې په مخه ورغلې ، هماغسې جامې يې اغوستې وې ، خبرې يې کولې ، خندل يې...
دوی د کوڅې سر ته ورسېدل ، نجونې ډېرې شوې ، ټولې د يوه دوه منزله لوی تامير له عمومي دروازې راوتلې.
مختلفې ونې يې درلودې ، وړې ، منځنۍ او لوړې ، خو ټولو يو رنګه جامې اغوستې وې.
تورپيکۍ سپين ديوال ته ولي ولګول ، شېرمحمد هغې ته نږدې کېناست. ورو يې وويل:
ــمکتبې دي.
تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست:
ــزما د خور لور هم مکتب ته ځي.
غلې شوه ، دې به هرې تېرېدونکې نجلۍ ته په ځير ځير کتل....
مخامخ دوه له عمره پاخه نارينه را روان ول.
شېرمحمد وويل:
ــزه به د انجنير حنيف پوښتنه وکم.
ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ غلې وه ، شېبه وروسته ، درې نجونې ورته ودرېدې.
تورپیکۍ مخ ور واړاوه ، یوې نجلۍ چې تر دوو نورو په ونه لوړه ښکارېده ، وویل:
__څوک غواړې ؟
تورپیکۍ په بیړه ځواب ورکړ ؛
__انجنیر حنیف پېژنې ؟ دلته په یوه موسسه کې کار کوي ، اصل د غزنې دی.
نجونو یوبل ته وکتل...
تورپیکۍ وویل:
__خور مې ورته ناسته ده.
له ونې لوړې نجلۍ د (نه) ځواب ورکړ.
دوهمې نجلۍ چې مخ یې د نوې ځوانۍ په دانو ډک وو ، وویل:
__ویښته دې تونې کړېدې ؟
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل....
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__کلیوال خلک تونې نه پېژني ، ویښته یې خدایې همداسې ښکلي او زیړه دي.
درېیمه نجلۍ په خبره کې ور ولوېده:
__دا طبیعي ښایست لري ، ته ورته وګوره ، تکې شنې سترګې یې دي ، نرۍ پزه او وړه خوله. ما په تلویزیون کې کټ مټ ددې په څېر نجلۍ لیدلې ده ، په انګلستان کې د ښکلا ملکه شوه.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__بس! یواځې تود حمام او پاکې جامې غواړي ، خدایکه یې په ټول هرات کې جوړه پیدا کې.
نارینه دروند غږ یې واورېد:
__نه یې پېژانده.
نجونو ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
خندا په ستونو کې راټوله شوه ، وړې نجلۍ پخ وهل ، په زوږه یې وخندل ، نورو دوو ، خپلو خولو ته ټکري ونیول.
تورپیکۍ په بیړه ولاړه شوه ، شنې ، غټې سترګې یې رډې راوختې ، په غوسه یې وویل:
__ولې خاندئ ؟ خپلو مخونو ته مو نه دي کتلي ، تر تاسې خو اوس هم ښایسته دی.
تېته شوه ، وړه ډبره په ګوتو ورغله ، نجونو منډه کړه.
شاوخوا یې وکتل ، څو نجونې ولاړې وې ، په حیرانۍ یې ورته کتل...
شېرمحمد ته یې سترګې ور واړولې ، ځمکې ته یې کتل ، حرکت یې نه درلود.
د تورپیکۍ شونډې وخوځېدې:
__د سپې لورانو.
یودم یې سرې تر لاس ونیو ، په زوږه یې وویل:
__څه! له دې ځایه ځو.
حرکت یې وکړ ، شېرمحمد د ماشوم غوندې پسې روان و.
تورپیکۍ له ځان سره ډونګېدله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یودم ودرېده ، لاس ته یې وکتل ، ګوتې یې سستې شوې. سر یې وځړېد.
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، د نجلۍ اوږدو بڼو پر سپینو غومبرو تېره سیوري جوړ کړي ول.
د سرې ورې سترګې له اوښکو ډکې شوې ، ورو یې وویل:
__خو زه له دې خبرو سره عادت یم.
تورپیکۍ نیغ ورته وکتل ، شنې ، زیړې سترګې یې له غوسې ډکې وې ، په خشکه یې وویل:
__خپلو ځانونو ته یې پام نه و ، سمې شیشکې وې.
شېرمحمد وخندل:
__راځه ، نورې کوخې لا پاتې دي.
روان شو ، مخکې لاړ ، تر خنګ یې وکتل ، تورپیکۍ په تېټ سر ګامونه پسې اخیستل ، له خړ ټکرې راوتلیو پېچلو ویښتو یې لمر ته سره بخونه رڼا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(١٤)

يوه تنکۍ ځوان د کوټې دروازه خلاصه کړه ، په کيلي بند کې ټومبلې لويه کيلې يې د خيرن ميز پر سر کېښوده ، پخپله له کوټې ووت.

توروپيکۍ د وره له ليخکي پښه واړوله ، کوټه وړه وه ، پر سره خيرن فرش يو دوه نفره کټ ايښی و. پر توشکه کاټ شوي کمپله ښکارېدله.

شېرمحمد ورغی ، په کوټه کې بله وړه دروازه يې ټيله کړه ، تشناب و ، په يوه زاړه کوچيني سطل کې اوبه ښکارېدلې ، د اوبو پر سر سره ډولچه ګرځېدله...

ور يې پورې کړ ، توروپيکۍ ته يې وکتل ، پر کټ ځوړند سر ناسته وه.

شېرمحمد وويل:

__بله چاره نه وه.

کوم غبر يې وانه ورېد.

شېرمحمد لويې اورسۍ ته ودرېد ، لاندې ګڼه ګوڼه وه ، خلک يوې بلې خوا ته روان ول ، پر پراخ پاخه سړک د روانو موټرو اوږدې ليکې ښکارېدلې. پرته له دې چې توروپيکۍ ته وګورې ، ويې ويل:

__دا ځای لا ښه دی ، نه يې تذکره غوښته او نه يې هم د پلار ، نيکه پوښتنه کوله.

نجلۍ هماغسې غلې ناسته وه.

د سړي شونډې وخوځېدې:

__زه د باندې ځم ، ماښام دی ، ورځ مو په لوږې تېره کړه ، د خوړو له پاره بايد يو څه راوړم.

توروپيکۍ په بيړه ورته وکتل.

شېرمحمد وويل:

__دروازه به د باندې له خوا درپسې بنده کم.

کيلي يې ور واخيسته ، په وره کې يې نوک ونيو ، ورو يې وويل:

__په ما باور ولره.

د باندې ووت ، يو ځل يې بيا مساپرخانې ته وکتل ، ده په شنه رنګه لوحه کې د کټ رسم په نبنه کړ.

په پياده رو کې مخکې لاړ ، اذان يې واورېد ، جومات و ، ور وګرځېد ، د ماښام فرض يې په ملا پسې ادا کړل.

يوه لحظه کېناست ، کونج ته ناست تنکي ځوانان زنګېدل ، تلاوت يې کاوه.

سړک ته ووت ، ګروپونه بل ول ، غوړ بوی يې په سپږمو ننوت ، چپلي کباب پخېده ، ورغی ، دوه خوراکه يې په اخبار کې ورته تاو کړل.

درې پاوه وروسته چې يې کله د کوټې د وره په کولپ کې کونجي (کيلي) تاوه کړه ، ګروپ بل و ، توروپيکۍ ورسۍ ته نږدې ناسته وه.

نجلۍ د وره له کړپ سره په بيړه ولاړه شوه ، دوه ګامه مخکې راغله ، په غريو کې يې وويل:

__څه شوي ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د نجلۍ سترګې له اوښکو ډکې وې ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد وويل:

__څه خبره ده ؟

د توروپيکۍ سر وخړېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاندېښنه مې شوه.
د شېرمحمد پښې مړې شوې ، پر تندي يې نرۍ خوله راغله ، لاړ او پر کټ کېناست.
باور يې نه راته ، اخر داسې نجلۍ پيدا شوه چې دده په اړه اندېښنه وکړي ، دا اندېښنه څومره خوږه وه ، ډېره خوږه ، له خونده ډکه.
ده په دې شنو سترګو کې څو ځله اوښکې ليدلې وې ، خو اوسنيو اوښکو توپير درلود ، ډېر توپير ، دا شنې سترګې دده له پاره له اوښکو ډکې وې. د داسې چا له پاره چې ټولې دنيا ملنډې پرې وهلې ، هيڅ يوې نجلۍ په مينه نه و ورته کتلي ، يوه هم نه وه پسې خپه شوې ، خو په لومړي ځل يوه نجلۍ په ده پسې اندېښمنه وه.
د سړي په سترګو کې اوښکې راټولې شوې ، د کلي نجوني يې سترګو ته ودرېدې ، هغوی هم اوښکې تويې کړې وې ، خو له خندا ، ډېرې خندا ، بېواکه خندا ، دومره خندا چې پای يې اوښکې وې. خو د تورپيکۍ اوښکو توپير درلود ، دا اوښکې د اندېښنې علامه وه ، په ده پسې اندېښنه ، داسې اندېښنه چې د زړه له تله وه ، يوه ښکلې ، له حيا ډکه اندېښنه.
دا له خونده ډکه اندېښنه ډېره ونه غځېده. د کوټې ور ټکېدلی و. شېرمحمد ولاړ شو ، هماغه تنکی ځوان و. دی نيغ تشناب ته لاړ ، سوځېدلې ګروپ يې بدل کړ ، بېرته له کوټې ووت.
شېرمحمد پر لاسونو سړې اوبه تويې کړې ، پر کټ کېناست ، مېز يې ور وښوياوه. ورو يې وويل:
ـــراځه.
تورپيکۍ ور وکتل ، سړي ګوله جوړوله.
نجلۍ وويل:
ـــزړه ته مې نه کيږي.
شېرمحمد په ډکه خوله وويل:
ـــام م م ، خوند يې بد نه دی. راځه ، ټوله ورځ مو په ګرځېدو تېره شوه. د سهار له وچې ډوډۍ پرته مو څه خوړلي دي ؟
ځواب يې وانهورېد.
نجلۍ ته يې وکتل ، په تندي يې ډومبک ډومبک خوله پرته وه.
ورو يې وويل:
ـــتبه دې ده ؟
د تورپيکۍ ډکې شونډې وخوځېدې.
ـــهو ، مره تبه.
شېرمحمد ولاړ شو.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل.
سړي وويل:
ـــګولۍ درته راوړم.
تورپيکۍ په خبره کې ور ولوېده:
ـــنه ، ښه يم.
شېرمحمد وويل:
که دې تبه ډېره شوه ، بيا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ له اورسۍ د باندې کتل ، د کروپونو ژېړه رڼا ، لاندې پر روانو ، سرتورو سرونو او خولیو لګېدله.
سړي کېناست ، بله ګوله يې شونډو ته ورنږدې کړه ، بېرته يې کېښوده ، چټک ولاړ شو او له کوټې ووت.
لنډه شیبه وروسته بېرته راغی ، دوه پاکټه ګولۍ او یو کوچینی بوتل اوبه يې پر میز کېښودل. نجلۍ ته يې وکتل ، هماغسې اورسۍ ته نږدې ناسته وه.
شېرمحمد وويل:
__د ډاکتر خبره درته کوم. مخکې تر ګولیو باید یو څه وخورې.
توریپکۍ ولاړه شوه ، یوه ټوټه چپلي کباب يې په لړه ډوډۍ کې ونغاړه ، بوتل او ګولۍ يې ور واخیستې ، بېرته اورسۍ ته ور وګرځېده.
ښه شېبه ووته ، شېرمحمد ور وکتل ، توریپکۍ د بوتل سر نه شوای خلاصولی. ورغی ، د بوتل له سره يې زیړې ګوتې راتاوې کړې ، کړپ شو ، پلاستیکي سرپوښ لاندې ولوېد.
ولاړ شو ، څادر يې هوار کړ ، نهه رکاته وروسته چې يې کله دعا کوله ، د غاښونو ټکا يې واورېده. مخ يې واړاوه ، نجلۍ لړزې اخیستې وه.
ورو يې وويل:
__ته باید پرېوزې ؟
__خو ما لمونځ نه دی کړی.
سړي څادر ور پرېښود.
کله چې توریپکۍ د وروستیو دریو رکاتو سلام وګرځاوه. کټ ته يې سترګې ور واوښتې ، لویه ، کمپله ورباندې هواره وه ، یو بالښت کم و. شېرمحمد ته يې وکتل ، اورسۍ ته نږدې يې پلتۍ وهلې وې ، بالښت يې پر څنګنو پروت و ، غټ ، زیړه لاسونه يې پر بالښت ایښي ول.
توریپکۍ وويل:
__ته پر کټ ویده شه.
شېرمحمد وخندل:
__نه ، ځمکه ښه ده.
__ نو کمپله در واخله.
شېرمحمد وويل:
__یوه کمپله ده ، ته تبه لرې. سړه تبه.
نجلۍ وويل:
__خو یخني ده. لاندې لاړ شه او له هوټلي بله کمپله راواخله.
سړي وخندل:
__نه غواړم چې بیا کوم چا ته شک ور ولوېږي ، زه عادت یم ، یو وخت مې د مالونو سوداګرې کوله ، ډېرې سړې شپې مې په سارا کې له کمپلې پرته ستورو ته تېرې کړېدي ، بس ، په دې یوه څادر کې ګوزاره کولی شم. کوټ مې هم تود دی.
توریپکۍ څه ونه ویل ، لاړه او په کمپله کې ننوته.
شېرمحمد د کوټ ځنځیر کش کړ ، څادر ته يې لاس ور وغځاوه ، اوږد پرېوت.
ښه شېبه ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو يې وويل:
سهار به بيا منارونو ته ځو ، دا وار به د سړک بله غاړه پسې ګورو.
ځواب يې وانه ورېد.
غوږ يې ونيو. د يوه ، نيم موټر له تېرېدو وروسته به ، د نجلۍ د ساه ايستلو يو رنګه منظم اوازونه اورېدل کېدل.
ولاړ شو ، ګروپ يې مړ کړ ، بېرته په خپل ځای پرېووت. د مخامخ تامير د ګروپونو رڼا د کوټې پر دېوالونو لګېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۵)

غرمه وه ، نرى نرى باران اورېده ، شېرمحمد او تورپيکۍ څوږند سرونه په يوه کوڅه کې روان ول. ګامونو يې له ځمکې ختېه جلا کوله...دواړه غلي ول.

يوې بندې غرفې ته ور وګرځېدل ، لاندې ځمکه وچه وه ، د باران څاڅکي پورته له اهن چادره په جوړ شوي سايبان لګېدل.

دواړه ودرېدل.

شېرمحمد په سترې غږ وويل:

__ښه! اوس ؟

ځواب يې وانه ورېد.

سرې کېږ لورته وکتل ، کوڅه پاخه سړک ته وتلې وه. هېڅوک هم نه و ، ليرې يو يو موټر تېرېده.

شېرمحمد وويل:

__سهار اوه بجې راوتلي يو ، غرمه شوه.

تورپيکۍ ځمکې ته کتل...

سرې مخ ور واړاوه ، د نجلۍ له سپينې زنې ، راښه څاڅکي څڅېدل...کېناست ، د لرګې غرفې ته يې ملا ولګوله ، له ځمکې يې يو خلی ور پورته کړ ، په خاورو کې يې کرښې ليکې وايستلې.

چوپه چوپتيا وه ، په اهن چادر د باران يو لاس څاڅکي لګېدل ، د لندو خاورو بوی ته.

تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست ، ورو يې وويل:

__هماغه سيند ښه و ، اوس به ببغمه وم.

شېرمحمد سر پورته کړ ، نجلۍ د مخامخ بام له ناوې څخه راتوېدونکو اوبو ته کتل ، څو پېچلي نرې ويښته يې پر سپينه غاړه سرېښ ول.

شېر محمد ولاړ شو ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:

__زړه دې مه خوره ، زه خو يم ، پيدا به شي.

نجلۍ هماغسې ناوې ته کتل... ورو يې وويل:

__ته مهربانه يې.

د سړې سر وځړېد. سترګې يې له اوښکو ډکې شوې ، يوه شېبه غلی و ، وروسته يې شونډې وخوځېدې:

__راځه! سړک ته به وخېژو ، چېرې به ډوډۍ وخورو ، کېدای شي باران ودرېږي ، نورې کوڅې لا پاتې دي.

روان شو ، شاته يې مخ واړاوه ، تورپيکۍ په خپل ځای ولاړه وه ، ده ته يې کتل.

شېرمحمد وخندل:

__راځه!

نجلۍ حرکت وکړ ، دواړه غلي روان ول ، د سړې په زړه کې د نجلۍ وروستۍ خبره په تکرار ډول راګرځېده:

ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...

شېرمحمد پر پاخه سړک بوټونه ټکوهل ، مړې ختې ترې تويې شوې ، خو لا يې هم ذهن د نجلۍ وروستۍ جملې نيولی و.

ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...

د موټر تېز هارن يې په غوږو ننوت ، ټوپ يې کړل ، يوه سره رنګه کرولا يې تر څنګ تېره شوه ، خړې اوبه باد شوې ، د سړې پر پايڅو ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وویل:
ــد غوا زویه.
توریپیکۍ ته یې وکتل ، سترګې یې رډې راختلې وې ، په هماغه موټر پسې یې کتل...
نجلۍ ناڅاپه چیغه کړه!
ــاوښی مې.
په موټر پسې یې منډه واخیسته ، بل موټر بریک ونیو ، شیرمحمد تر لاس ونیوله ، په بېړه یې وویل:
ــکومه دی ؟
ــپه ها ، هاغه موټر کې.
ــکوم موټر ؟
ــهاغه سور موټر ، هماغه چې تاته یې اوبه در وپاشلې.
شېرمحمد یودم منډه واخیسته ، تېزه منډه ، توریپیکۍ پسې کتل ، دی ګړندی روان و ، یو ځل د سړک مینځ ته ورغی ، د موټرو هارنونه پورته شول ، بېرته یې د سړک ژۍ په مخه ورکړه ، له پښو څخه یې خړې اوبه بادېدلې ، پټکی ورنه ولوېد ، ده د لېونیانو په څیر منډې وهلې...
توریپیکۍ ګړندۍ پسې روانه وه ، مخکی لاړه ، لوند پټکی یې له خړو اوبو وریورته کړ ، په خپله سینه پورې یې ونیو. موټر په یوه کوڅه ننوت ، خو سړي لا په پاخه سړک منډې وهلې.....شېبه وروسته دی هم تر راوتلې دېواله پټ شو.
وخت ووت ، توریپیکۍ د کوڅې خولې ته ورسېده. شېرمحمد را روان و ، خوله یې له خندا نه سره تولېده ، له خوشالۍ یې چیغه کړه!
ــما نه درته ویل چې پیدا کوو یې ؟
توریپیکۍ ورته وکتل ، د سړي ټول بدن په خټو لړلی و ، له ښې لستوڼي څخه یې خړې اوبه څڅېدلې...
شېرمحمد په بېړه پټکی ور واخیست ، پر خولۍ یې ړنګ پنګ تاو کړ ، په خندا یې وویل:
ــپیدا شو ، اخیر پیدا شو.
توریپیکۍ غلې ولاړه وه ، سړي ته یې کتل...
شېرمحمد وویل:
ــراځه!
نجلۍ پسې روانه شوه.
شېرمحمد یو دم ودرېد ، توریپیکۍ ته یې وویل:
ــډاډه یې چې انجنیر حنیف و ؟
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
سړي یودم وخندل:
ــبس! ستړیا دې ختمه شوه ، ته به خپلې خور ته ورشې او زه...
ناڅاپه غلی شو ، په سترګو کې یې اوښکې راټولې شوې ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، خپله خبره یې بشپړه کړه:
ــاو زه به غزنې ته.
توریپیکۍ ورته کتل....
شېرمحمد یودم وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاوس نو خوشاله اوسه ، خوشاله
مخ يې واړاوه ، روان شو. د يوې کوڅې په خوله کې ودرېد ، ويې ويل:
ـــموټر دلته راتاو شو.
توريپکی مخامخ وکتل ، کوڅه لنډه وه ، دواړو خواوو ته لس ـــدولس کورونه ښکارېدل. پای ته يې زراعتي ځمکې پرتې وې.
شېرمحمد وويل:
ـــموټر لېږي و ، خو غلط نه يم ، په همدې کوڅه کې راتاو شو. بس ، په دې لسو ، دولسو کورونو کې يو کور ستا د اوښي دی.
توريپکی غلې ولاړه وه ، شېر محمد ته يې کتل...
له يوه کوره يو تنکی ځوان راووت ، پر سر يې شکرۍ اېښې وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، په بېړه يې وويل:
ـــد انجنير حنيف کور کوم يو دی ؟
هلک مخامخ ګوته ونيوله:
ـــهاغه! سپينه لويه دروازه چې لري. هاغه دوه منزله نخودي رنګه کور.
سړي په خبره کې ور ولوېد:
ـــد غزني دی.
هلک وويل:
ـــهو ، زامن يې له ما سره يوځای مکتب ته ځي ، مشر يې شفيق نوميږي ، بل يې عتيق ، وړه خور هم لري ، وحيده ورته وايي.
شېرمحمد توريپکی ته مخ ور واړاوه ، هغې ځمکې ته کتل.
هلک وويل:
ـــزه نانوايي ته ځم ، زغالي لنډېږي.
شېرمحمد ورغی ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:
ـــبيا خو غلط نه يو راغلي ؟
توريپکی غريو واخيسته:
ـــنه.
شېرمحمد وخندل:
ـــنو بيا ولې ژاړې ؟
نجلۍ غلې وه.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، سړه ساه يې وايسته ، ورو يې وويل:
ـــبنه نو ، ما په خپل قول وفا وکړه ، ستا د خور کور پيدا شو ، زه بايد لاړ شم.
توريپکی په غريو کې وويل:
ـــدا دروازخله.
شېرمحمد سر هسک کړ ، نجلۍ درې د سرو زرو بنګړي ورته نيولي وو.
سړي ترخه وخندل:
ـــملنډې وهې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکۍ سلګۍ شوې:

ــما درته ویلي و چې تر هراته مې ورسوه ، بنګړي یې ستا.

د شېر محمد د تندي ګونځې سره ورغلې:

ــخو ما د پیسو له پاره نه یې راوستې.

یودم یې وخندل ، جیب ته یې لاس کړ ، نمجن نوټونه یې راویستل. ورو یې وویل:

ــما حساب هم درسره ونه کړ ، خو خدای شته ، ستا یوه روپۍ مې هم بیځایه نه ده لګولې. بس ، یواځې یو زرګون راوبخښه ، د بېرته تګ کرایه نه لرم.

تورپیکۍ په غریو کې وویل:

ــپه جېب کې یې واچوه.

ــخو

نجلۍ په خبره کې ورولوېده:

ــمه مې شرموه.

سړي پیسې جېب ته کړې ، کله چې یې لاس راویست ، په ګوتو کې یې یوه آینه نیولې وه.

ورو یې وویل:

ــبده یې مه ګڼه ، دا درسره وساته ، ښکلې جوړه شوې ، ته ورته وګوره ، په زرتارو کې یې نیولې ده ، کله کله پکې ګوره ، نه به دې هېرېږم.

نجلۍ لاس ور وغځاوه ، آینه یې په ټېر پورې وینوله. ورو یې وویل:

ــڅوک وایي چې ته بدرنګه یې ؟

شېرمحمد وخندل:

ــملنډې وهې ؟

نجلۍ پورته وکتل ، له شنو سترګو څخه یې اوښکو منډې واخیستې ، په لندو سپینو بغورو کې د باران له څاڅکو سره ګډې شوې ، شونډې یې وخوځېدې:

ــله زړه وایم.

د شېرمحمد سر وځړېد ، ورو یې وویل:

ــیوه خبره درته وکم ؟

د نجلۍ سلګیو زور واخیست.

ــهو

سړي په غریو کې وویل:

ــهیڅ

تورپیکۍ هماغسې ور ته کتل...

شېرمحمد مخ واړاوه ، په ژرغوني غږ یې وویل:

ــځه.

نجلۍ روانه شوه. سړي پسې وکتل ، هغه ورو ورو لیرې کېدله ، شېبه وروسته سپینې دروازې ته ورسېده ، د دروازې پر دستګیر یې لاس کېښود. هماله څورند سر ودرېده. شېرمحمد مخ واړاوه ، لینګې یې لړځېدل ، پښو یې سستي وکوله ، سترګې یې له اوښکو ډکې وې. دی د زړه په زور خو ګامه مخکې لاړ ، خو یودم یې تر 71

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا د اوبو چړپا واورېده ، په بېړه يې ور وکتل ، تورپيکی منډې ور وهلې ، ټکرۍ يې په غاړه کې پروت و ، پلاستيکي چوټې يې له پښو ختلی وې ، راغله او د شېرمحمد تر مخ ځوړند سر ودرېده.
شېرمحمد په حيرانی ورته کتل ، د تورپيکی د اوږدو ويښتو له تاو شويو څوکو څخه راښه څاڅکي توېدل.
نجلۍ يوه شېبه غلی وه ، دې په تيزې ساه وهله ، وروسته يې په غريو کې وويل:
__يوه خبره درته وکم ؟
د سړي ستونی ډک شو:
__هو
د نجلۍ سری شونډې ورپېدې:
__ته راباندې ګران يې.
يودم يې د شېرمحمد پر ټټر سر کېښود ، په چيغو چيغو يې وژړل...
د سړي په سترګو کې راټولو اوښکو لار وکړه ، لړزانده ګوتې يې د تورپيکی په لندو ويښتو کې ننوتې ، د هغې سر يې په خپل ټټر پورې ټينګ کړ.
نجلۍ ژړل او په ژړا کې يې همدا يوه خبره کوله.
__ته راباندې ګران يې ، ته راباندې ګران يې ، ته...
شېرمحمد خپله زنه د هغې د ککرۍ په پستو ، لندو ويښتوايښې وه. ده څو ګامه ليرې ، په خړو اوبو کې دوو پرتو پلاستيکي چوټو ته کتل ، د چوټو پونډې د سپينې لوېې دروازې خواته وې.
(پای)
۱۳۹۰ ل کال د دلوې شلمه __ کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library